

**FRYKTER FÆRRE VIL
VÆRE LOKALPOLITIKER**

9 av 10 lokalpolitikere, særlig ordførere og varaordførere, er bekymret for at færre vil stille til valg neste høst, viser ny undersøkelse.

SIDE 4-5

**FORBANNET
OVER RÅD FRA KS**

Fagforeninger er fly forbannet over at kommuner etter råd fra KS ber deltidsansatte signere en avtale om tilkallingsvakter.

SIDE 6-7

Kommunal Rapport

Uavhengig av partier og organisasjoner • 40. årgang • kommunal-rapport.no

A-post Abonnement

Naturfare

Krever færre innsigelser

Hvert tiende planforslag som sendes på høring, møter innsigelser fra NVE. **ANDELEN ER DOBLET** på ti år. Sju uløste innsigelsessaker bremser boligbygging og næringsutvikling i Sunnfjord.

- Terskelen for innsigelser må heves, mener ordfører Jenny Følling (Sp).

SIDE 10-12

FOTO: EINAR LUNDSØR / FIRDA

KRONIKK: Noen kommunale områder peker seg ut for omplassering i forvaltningen.

SIDE 16-17

ANNONSE

KR

Lytt til Kontrollutvalget

med politisk redaktør Agnar Kaarbø og journalist Jakob Blom

Ny episode hver uke

Scan og lytt

Tallet

62

prosent av de ukrainske introduksjonskursdeltakerne var i arbeid et år etter programslutt. Det viser nye tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB). Introduksjonsprogrammet har vært sterkt dominert av ukrainske deltakere de siste årene, og blant de 11.800 som avsluttet programmet i 2023 var mer enn 7 av 10 fra Ukraina. Året etter programslutt, i november 2024, var 62 prosent av de ukrainske tidligere deltakere i arbeid, skriver SSB. Samlet sett var 58 prosent av alle deltakerne som avsluttet introduksjonsprogrammet i 2023 i arbeid året etter.

6 rette?

- 1 Hvem er dette?
- 2 Når starter KS og forhandlingssammenslutningene årets forhandlinger?
- 3 Er det hovedoppgjør eller mellomoppgjør i år?
- 4 Hvor mange arbeidstakere omfattes av forhandlingene i KS-området?
- 5 Hvilke er de fire forhandlingsmotpartene til KS?
- 6 Hva ble lønnsveksten for kommuneansatte i 2025?

- 1 Arbeidslivsdirektør Tor Arne Gangsø i KS.
- 2 10. april.
- 3 Hovedoppgjør.
- 4 Rundt 462.000 ansatte.
- 5 LO Kommune, Unio Kommune, YS Kommune og Aka-demikerne Kommune.
- 6 Årslønnsveksten var 4,6 prosent.

For 25 år siden

Kommunal Rapport

Bærum var den kommunen som tapte flest innbyggere i fjor, men Oslo-regionen vokser likevel kraftig. Tre av fire kommuner i Nord-Norge mister folk. Bærum mistet 145 innbyggere og var sammen med Andøy den kommunen som gikk mest tilbake i folketall i 2000. Flyttestrømmen i Oslo-området går nå mer mot kommunene rundt Gardermoen, som har størst vekst i landet. (Kommunal Rapport 15. mars 2001)

Folkevalgt

ANDERS RIISE (57)

Bakgrunn: Fylkesordfører for Høyre, åtte år som ordfører i Hareid, og vara til Stortinget. **Viktigste politiske sak:** Samferdsel og næring fordi det er det som påvirker verdiskaping.

Fylkesordfører Anders Riise (H), Møre og Romsdal har sittet en periode som fylkesordfører, og han tar gjenvalg.

FOTO: AGNAR KAARBØ

Gir ikke opp skipstunnel

I løpet av våren skal Stortinget **AVGJØRE** skipstunnelens skjebne. I Møre og Romsdal kjemper lokalpolitikerne for det unike prosjektet - verdens første skipstunnel.

- 1 Dere kjemper videre for skipstunnelen på Stadt. Er ikke det en tapt sak?** - Det er ikke en tapt sak, men vil kreve ekstra innsats de neste månedene fram til Stortinget behandler saken. Langs hele kysten er det kun ved Stad dette går an, og det blir ingen krav om å bygge noen andre plasser langs kysten.
- 2 Men tunnelen er jo ikke samfunnsøkonomisk lønnsom. Hvorfor skal vi da bygge den?** - De fleste prosjekter etter dagens regnemetode har liten, ingen eller lav samfunnsnytte. Stad skipstunnel er ikke blant de med lavest effekt. Den blir den eneste i verden når den står ferdig, og har ikke andre lignende

- prosjekt å sammenligne samfunnsnytte med. Tunnelen er først og fremst et tryggingstiltak for sjøfolk og næringslivet langs kysten.
- 3 Du synes ikke prislappen er for høy?** - Prislappen er ikke klar, men det er antydnet 6 milliarder uten moms. Og det er ingen grunn til å regne inn moms på dette prosjektet når man skal flytte gods fra vei til sjø, må en likestille det med jernbane, som er fra vei til bane og ikke har moms. Til sammenligning kostet skipsforliset med KNM Helge Ingstad mellom 12 og 13 milliarder.
- 4 fylkeskommunen har bevilget 150.000 kroner til en innsatsgruppe. Hva skal de**

- gjøre?** - Vi ser at stortingspolitikere og andre som uttaler seg sterkt, har et lavt kunnskapsgrunnlag. Dette kunnskapshullet ønsker vi å tette, slik at vedtaket i Stortinget blir fattet på mest mulig rett kunnskap. Derfor støtter vi denne innsatsgruppa.
- 5 Hvem skal bruke tunnelen?** - Det er mange brukere til tunnelen. Men viktigst er nærskipsfarten som frakteskuter og brønnbåter. Tunnelen vil være for alle båter under 40 meters høyde.
- 6 Blir det bompenger for å kjøre gjennom?** - Det tror jeg ikke.

- 7 Er tunnelen en vintersak for Høyre i Møre og Romsdal neste år, tror du?** - Tror ikke det er noen som blir vinner i en slik prosess i Møre og Romsdal. Alle partier er for tunnelen, så langt jeg har observert.
- 8 Stiller du til gjenvalg?** - Jeg har varslet nominasjonskomiteen at jeg stiller meg til disposisjon for en periode til.
- 9 Hvis du var kommunalminister. Hva var det første du ville ta fatt på?** - Gitt beskjed til statsforvalterne at de må redusere mengden innsigelser dramatisk, og ha større tillit til lokalpolitikerne.

TONE HOLMQUIST
tone@kommunal-rapport.no

Logg deg på

Få tilgang til alt!

Alt innhold på nett | ukentlig e-avis | E-avisarkivet

Lokaldemokrati

Ni av ti lokalpolitikere at færre vil stille til valg

Folkevalgte er bekymret for lokaldemokratiets fremtid, går det frem av en ny undersøkelse. KS mener signalene må **TAS PÅ ALVOR.**

Denne uka ble KS' toppmøter avholdt. I den anledning har KS, ved hjelp av Ipsos, laget en undersøkelse om hva som motiverer politikerne til å ta gjenvalg eller ikke, og om hets og trusler.

Undersøkelsen viser at ni av ti lokalpolitikere er bekymret for om færre vil stille til valg.

Er motiverte

Særlig er ordførere og varaordførere bekymret, opplyser KS i en pressemelding.

- Et levende lokaldemokrati er viktig og nødvendig i et demokratisk samfunn. Denne undersøkelsen bekrefter at de folkevalgte er motiverte til å gjøre en god jobb der de bor, men at de samtidig er bekymret for fremtiden og rekrutteringen til lokalpolitikken, sier styreleder i KS, Gunn Marit Helgesen, og legger til:

- Disse signalene må vi ta på alvor.

Nesten fire av ti ville tatt gjenvalg hvis det var valg i år, og det er særlig menn og personer i alderen 18-29 år som er positive, viser undersøkelsen.

Omkring en tredel av de spurte svarer at de ikke har bestemt seg ennå, og den siste tredelen svarer at de ikke ønsker gjenvalg.

Viktig for beredskap

En urolig internasjonal situasjon skremmer ikke lokalpolitikere fra å delta i politikken, viser undersøkelsen.

Over 90 prosent er enige i et sterkt lokaldemokrati er en viktig del av Norges totale beredskap i denne situasjonen.

Over 80 prosent svarer at verdenssituasjonen gjør det viktig å engasjere seg politisk.

- Vi er glade for at verdenssituasjonen motiverer lokalpolitikere til å gjøre en innsats der de bor, sier Helgesen.

Hun peker på at lokalpolitikere her viser at de tar ansvar, og ikke lar seg skremme, selv om tidene er tøffe og økonomien utfordrende, både her hjemme og utenfor landets grenser.

Færre opplever hets og trusler

Færre folkevalgte svarer at de opplever hets og trusler, opplyser KS i pressemeldingen.

Kommunestyremøte i Nesseby kommune har simultanoversettelse fra og til samisk. FOTO: TERJE LIEN

Ikke alle har bestemt seg for om de tar gjenvalg eller ikke, men fristen begynner å nærme seg i flere partilag. Her fra Ål kommunestyre. FOTO: JAKOB BLOM

KS HAR UNDERSØKT FOLKEVALGTES MOTIVASJON FOR GJENVALG

KS, ved hjelp av Ipsos, gjennomførte i februar 2026 en undersøkelse blant 2747 folkevalgte i kommuner og fylkeskommuner over hele landet. Målet med undersøkelsen: Et lokaldemokrati under press? Folkevalgtes tanker om gjenvalg før valget i 2027 - en studie av motivasjon og utfordringer i lokalpolitikken er å finne ut hvordan landets folkevalgte i lokalpolitikken har det, hvilke utfordringer lokalpolitikere står overfor og hva som motiverer,

eller ikke motiverer, til å gjøre dette viktige arbeidet. Undersøkelsen ble gjennomført digitalt. For utsendelse av undersøkelsen ble e-postadresser til folkevalgte fra Kommuneforlaget KF benyttet, i kombinasjon med at KS informerte om undersøkelsen i et bredt utvalg av kanaler med lenke til undersøkelsen, og sendte ut info til postmottak som sendte videre til folkevalgte i kommuner og fylkeskommuner. KILDE: KS

Sammenlignet med forrige undersøkelse KS gjorde i 2023, er det en klar nedgang i andelen folkevalgte som opplever hets og trusler.

32 prosent svarer nå at de har opplevd dette, sammenlignet med 36 prosent for tre år siden. Hatefulle ytringer og konkrete trusler har altså påvirket den enkelte politiker i mindre grad i 2026 enn tidligere år.

Det har vært en markant ned-

gang i trusler fra andre i sosiale medier og kommentarfelt.

Men de som opplever hatefulle ytringer, opplever det som oftest mer enn en gang. Enkeltsaker er den viktigste grunnen for uønskede opplevelser i 2026.

Veldig få tror at deres kjønn, alder, etnisitet, religion eller funksjonsnedsettelse er årsaken til at de opplever hets eller trusler, forteller undersøkelsen.

Fire av ti av dem som har vært

utsatt for hatefulle ytringer eller konkrete trusler, har endret atferd som følge av dette.

-Utviklingen er klart positiv, men vi er langt fra i mål her, er Helgesen tydelig på.

Hun legger til:

- Tallene viser oss at økt oppmerksomhet på netthets og trusler mot politikere virker. Men, det er ikke bra nok så lenge folkevalgte opplever dette på grunn av den rollen de har. Det kan bety at færre ønsker å være lokalpolitikere - en svekkelse av demokratiet vårt.

Personlig engasjement

Personlig oppfatninger av tidsbruk, godtgjøring, interesse, og opplevelsen av å få gjennomslag i eget parti, er med på å påvirke om folkevalgte ønsker gjenvalg, eller ikke.

Særlig gjelder dette for de som er enige i at det er tidkrevende å være folkevalgt.

Arbeidsvilkårene i kommunepolitikken påvirker både positivt og negativt. Omkring halvparten av de som ikke ønsker å fortsette i politikken, er enig i dette.

En presset kommuneøkonomi og statlig detaljstyring utfordrer det lokalpolitiske handlingsrommet. Av de som ville stilt til gjenvalg er 81 prosent enige i dette, heter det i pressemeldingen.

Vanskelige prioriteringer

KS får mange tilbakemeldinger fra bekymrede ordførere og lokalpolitikere, opplyser de.

Det er blitt tøffere å være lokalpolitiker påpeker KS i den utsendte pressemeldingen: Stram kommuneøkonomi, vanskelige prioriteringer og store endringer, mangel på arbeidskraft og kompetanse, statlig detaljstyring, hets og trusler.

- Dette er en viktig tilbakemelding og nyttig kunnskap når vi nå skal jobbe videre med de folkevalgte. Hvis folk skal engasjere seg i lokaldemokratiet, må de ha en reell mulighet til å påvirke og utvikle sitt lokalsamfunn, og ikke bli overkjørt av staten, er Helgesen tydelig på.

- Undersøkelsen viser jo at de folkevalgte selv påpeker at dette er utfordrende, sier hun.

TONE HOLMQUIST
tone@kommunal-rapport.no

Gruppemøter og konferering må ofte til på

re frykter valg neste år

kommunestyremøter. Her fra et kommunestyremøte på Klepp.

FOTO: TERJE LIEN

- Barnevernet står i stadig mer komplekse problemstillinger som krever oppdatert og spisset kunnskap, sier Tove Bruusgaard, divisjonsdirektør for tjenesteutvikling i Bufdir. FOTO: BUFDIR

Egen kompetanse blir vurdert som høy i barnevernet

Både **ANSATTE OG LEDERE** i kommunalt barnevern vurderer kompetansen i tjenestene som høy. Men det finnes unntak, og det gjelder områder som vold og rus.

Selv om kompetansen oppleves som høy, preges enkelte områder av større usikkerhet og lavere kompetanse, framgår det av en kartlegging gjort av konsultentselskapet Rambøll for Bufdir.

Det er ansatte i tjenestene og lederne som spurt i undersøkelsen.

Lederne mener de ansatte har høy kompetanse innen samarbeid med foreldre, risiko- og beskyttelsesfaktorer og samtaler med barn.

Områder der de mener det skorter på kompetanse, er negativ sosial kontroll, kropp, kjønn og seksualitet og menneskehandel.

Ansatte og ledere har nokså sammenfallende vurderinger når det gjelder kompetanse. Begge parter er også samstemte på hva som er det tydeligste hinderet for kvalitet i tjenestene: Underbemanning.

Underbemanningen varierer etter region og størrelse på tjenesten, og skyldes i hovedsak mangel på stillingshjemler, framgår det av kartleggingen.

Unntaket er region nord, der mangel på kvalifiserte søkere er viktigste årsak til underbemanningen.

- Oppdatert kunnskap er nødvendig

Tove Bruusgaard, divisjonsdirektør for tjenesteutvikling i Bufdir, er ikke overrasket over funnene.

- Dette samsvarer godt med

forskningsrapporter vi har fått, og med kartlegginger gjort tidligere, sier hun.

- Årets kartlegging viser at barnevernet står i stadig mer komplekse problemstillinger som krever oppdatert og spisset kunnskap. Denne innsikten skal Bufdir bruke til å videreutvikle hele barnevernet, sier Bruusgaard.

Lanserer ny tilskuddsordning

Et ledd i dette er en ny tilskuddsordning, som skal gjøre det lettere for arbeidsgiverne å sende ansatte på videreutdanning og relevante utdanninger på masternivå.

Nytt er blant annet at det kan gis tilskudd også til andre videreutdanninger enn de Bufdir selv finansierer.

Bevilgning til formålet er dessuten økt - opp 10 millioner kroner fra i fjor til 41,2 millioner.

- Vi er klar over at tjenestene har mye gjøre, og at kommunene må gjøre harde økonomiske prioriteringer. Derfor må vi treffe med de tiltakene vi kommer med. Vi prøver å gjøre tilbudet så fleksibelt som mulig, slik at det kan tilpasses den enkelte kommune, sier Bruusgaard.

- Samtidig tror vi at det å jobbe med kompetanseutvikling, hindrer turnover, og slik sett er en god investering.

RAGNHILD SVED
ragnhild.sved@kommunalrapport.no

FOLKEHELSE

SSB: Uvanlig svak økning i levealderen i Norge

Økningen i forventet levealder i Norge er svak fra 2024 til 2025. For menn er dette den svakeste utviklingen på 30 år om man ser bort fra pandemiåret 2022.

Forventet levealder var 81,6 år for menn og 84,8 for kvinner i 2025, ifølge Statistisk sentralbyrå. Tallene gjelder for nyfødte.

Det er en økning på 0,02 år

for menn og 0,05 år for kvinner sammenlignet med 2024.

Det døde 45.041 personer bosatt i Norge i 2025. Det var 800 flere enn i 2024 og 3.000 flere enn i 2021.

I gjennomsnitt var menn 77,5 år ved død, mens kvinner var 82,3 år. Den vanligste alderen å dø var 79 år for menn og 91 år for kvinner. (NTB)

EUs deltidsregulativ

Full krangel om till

Fagforeninger er **FLY FORBANNET** over at kommuner ber deltidsansatte signere en avtale om tilkallingsvakter. - Dette er ikke en koordinert innsats, svarer KS.

- Det er ingen grunn til å skrive under på avtalene, sier forbundsleder Lill Sverresdatter Larsen i Norsk Sykepleierforbund (NSF).
- Vi forholder oss til råd fra KS, sier rådmann Sjur Authen i Vestby.
Bakgrunnen for krangelen om kontrakter for tilkallingsvakter er en fersk dom i Søndre Østfold tingrett som gir en deltidsansatt rett på erstatning fordi han ikke har fått overtidsbetalt for arbeid

utover sin stillingsprosent.
Bakgrunnen for dommene er deltidsdirektivet, som er en del av EØS-avtalen. I direktivet står det at deltidsansatte ikke skal diskrimineres.
KS: - Inngå rammeavtale om tilkalling
KS har gitt kommunene råd om hvordan de skal forholde seg til dommen.
Ett av rådene er å inngå rammeavtale om tilkalling med

deltidsansatte som ønsker å arbeide utover sin faste stilling (nullkontraktavtale), og at dette praktiseres slik at den ansatte står fritt til å takke ja eller nei til vekten.
Vestby, Stavanger og Tønsberg er kommuner som nå ber deltidsansatte skrive under kontrakten.
NSF reagerer sterkt på rammeavtalen. Forbundet mener at ansatte som skriver under avtalen i praksis frasier seg retten til

overtidsbetaling og etterbetaling.
- Dette er en koordinert innsats i kommunene for å svekke retten til økt stilling og overtidsbetaling, skriver Sverresdatter Larsen i en e-post til Kommunal Rapport.
Vestby: - Til alle deltidsansatte
Rådmannen i Vestby sier at malen fra KS ikke er ny type avtale.
- Dette er en avtale som vi pleier å bruke for ordinære tilkallingsvikarer, altså stillinger uten en fast ansettelse i bunn. Det nye er at vi nå etter råd fra KS har sendt den ut til alle deltidsansatte, sier han.
- NSF mener at avtalen svekker retten til økt stilling og overtidsbetaling. Hvordan ser du på det?

- Det stiller jeg meg helt uforstående til. Vi har alle et ønske om å øke heltidsandelen. Tingrettsdommen kan undergrave arbeidet for heltid på sikt.
Stavanger: - Vil skape trygghet
Avtalen for tilkallingsvikarer er foreløpig er sendt ut til lederne, som igjen kan formidle dem videre til deltidsansatte, opplyser direktør Stina Løkke for helse og velferd i Stavanger.
Hun avviser at hensikten med avtalen er å svekke situasjonen for deltidsansatte.
- Hensikten er å skape trygghet. Vi forsøker å skape likebehandling og ryddighet i påvente av en rettskraftig dom, sier hun.
Tønsberg: - Ikke koordinert
Tønsberg kommune har også for-

Kommuner lyser ut flere deltidsstillinger enn hele stillinger

Et **FLERTALL** av helsefagstillingene som nå er utlyst, er deltid, til tross for flere heltidserklæringer gjennom de siste 13 årene.

Et flertall av utlyste faste helsefagstillinger på finn.no og Nav er deltidsstillinger. Det viser søk som Kommunal Rapport har foretatt.
Totalt var 468 utlyste stillinger deltid, mens 370 stillinger var heltid i begynnelsen av mars. Det er 27 prosent flere deltidsstillinger enn heltidsstillinger.
Stillingene er offentlige. Noen av dem kan derfor være statlige, for eksempel på sykehus. Men flesteparten av helsefagarbeiderne i Norge, 80 prosent, jobber i kommunal sektor, ifølge Statistisk sentralbyrå (SSB).
Løten: Lyser ut 19,43 prosent stilling
- Vi har problemer med å få turnusen til å gå opp. Derfor blir enkelte stillinger små, sier kommunedirektør Frank Hauge i Løten om hvorfor kommunen har lyst ut fem faste deltidsstillinger i et bofellesskap, der den minste stillingen er 19,43 prosent.
Deltidstillene har fått en helt ny betydning etter at en fersk dom i Søndre Østfold tingrett gir en deltidsansatt rett på overtidsbetaling straks han jobbet mer

enn stillingsprosenten.
Dommen er ikke rettskraftig ennå. Arbeidsgiverorganisasjonen Virke har anket den Lagmannsretten. Partene venter at saken vil gå helt til Høyesterett og om eventuelt også til Eftadomstolen.
Kommunene har i årevis jobbet for å redusere graden av deltid. Den første heltidserklæringen mellom partene i arbeidslivet kom i 2013, den siste ble fornyet i 2021. Normen om heltid ble nedfelt i arbeidsmiljøloven for et par år siden.
Heltidsandelen i kommunesektoren har økt og ligger nå på 62 prosent. Men kommuner som Løten, melder at de er avhengige av deltidsstillinger til tross for kontinuerlig jobbing for en heltidskultur.
- Vi har tatt flere grep, blant annet langvakter. I januar i år gjorde vi et grep på helsetunet vårt og i hjemmebaserte tjenester, der flere ansatte fikk økt stillingsstørrelse og fulle stillinger, sier Hauge.
Orkland: 14 - 24 prosent stillinger
- Orkland har behov for deltids-

EKSEMPLER PÅ UTLYSTE DELTIDSSTILLINGER SOM HELSEFAGARBEIDER

Orkland:
Fem stillinger hver tredje helg eller annenhver helg (fredag-søndag), stillingsstørrelse 14-25 prosent.
Sokndal:
En 17,17 prosent helgestilling (hver tredje helg)
En 41,43 prosent (hver tredje helg i tillegg til vakter i ukedagene).
Hadse:

Seks stillinger mellom 34 til 80 prosent med for tiden kun nattarbeid.
To stillinger har arbeid hver tredje helg, en stilling kun helg og de øvrige med arbeid hver annen helg.
Åtte stillinger mellom 36 og 76 prosent i for tiden todelt turnus med arbeid hver annen helg.
13 stillinger med arbeid kun på helg i for tiden todelt turnus.

SYKEPLEIER-STILLINGER

- ◆ Situasjonen når det gjelder utlysninger av deltidsstillinger er annerledes for utlyste, faste offentlige sykepleierstillinger.
- ◆ Her er 573 av stillingene deltid, mens 1.118 er heltid.
- ◆ Det er 54 prosent færre deltidsstillinger.
- ◆ 45 - 50 prosent av landets sykepleiere jobber i kommunene.

stillinger, sier kommunedirektør Kristin Wangen i Orkland om hvorfor kommunen lyser ut fem stillinger på 14-25 prosent på et helse og omsorgssenter og i hjemmetjenesten.
- Innen helsetjenesten hvor det jobbes heldøgns turnus, ser vi at det er behov for deltidsstillinger, slik som utlyst her, skriver hun i en epost til Kommunal Rapport.
- Hvilke konsekvenser kan det få for Orkland hvis kommunen får erstatningskrav for overtidsarbeid i fra deltidsansatte?
- Deltidsansatte har i arbeidsmiljøloven fått fortrinn til ekstra vakter, fremfor at disse er tildelt tilkallingsvikarer. De økonomiske konsekvensene av eventuelt erstatningskrav vil bli omfattende. Vi har ikke tall på dette

Kommuner som Løten og Orkland sier at de

Tilkallingskontrakter

midlet kontaktene om ekstraarbeid etter tilkalling til sine deltidsansatte.

- Vi opplever ikke dette som en koordinert innsats. Vi opplever at KS har sin rolle, NSF sin, sier kommunalsjef Frode Hestnes for mestring og helse i Tønsberg.

- Dommen er ikke rettskraftig ennå. Vi forholder oss til råd fra KS, legger han til.

Delta: - Ikke skriv under

Hovedtillitsvalgt Hilde Wirgenes for Delta i Tønsberg kommune sier at ansatte i Tønsberg har kontaktet henne med spørsmål om kontrakten. Hun har svart at det ikke er noen grunn til å skrive under.

- Vi ser ikke at det er noen grunnlag til å skrive under en nullprosentavtale for deltidsan-

DELTIDSARBEID

I dag får de fleste deltidsansatte i Norge ikke overtidspålegg før de har jobbet mer enn 100 prosent stilling. 38 prosent av alle ansatte i kommuner og fylker jobber deltid. Det tilsvarer nær 200.000 ansatte.

satte. Per i dag har vi avtaler via arbeidsmiljøloven som ivaretar deltidsansatte, sier Wigernes.

KS: - Ikke nye praksis

Arbeidslivsdirektør Tor Arne Gangsø i KS sier at rammeavtalene ikke er noen ny praksis.

- Rammeavtalene som KS har gitt råd om, bidrar til å ramme

NULLKONTRAKT

- ◆ En nullkontrakt en arbeidskontrakt der arbeidstaker ikke har fast arbeidstid.
- ◆ Arbeidstaker kan velge hvor mange vakter han eller hun ønsker å takke ja til i løpet av en måned.
- ◆ Arbeidsgiver kan ikke kreve at vedkommende skal jobbe, samtidig har heller ikke arbeidstaker krav på å få jobbe.

Kilde: Lovdata

inn det som er en etablert praksis i kommunal sektor, nemlig at mange deltidsansatte frivillig «plukker» vakter. Hvorvidt slikt arbeid gir rett til overtidspålegg, vil bero på de rettslige avkla-

Forbundsleder Lill Sverresdatter Larsen i NSF råder medlemmene til å takke nei til kommunenes forslag om tilkallingsavtale.

FOTO: NORSK SYKEPLEIERFORBUND

ringene som vil måtte gjøres.

- NSF mener at avtalen svekker retten til økt stilling og overtidspålegg. Hvordan ser du på det?

- KS har gitt råd til kommunene om hvordan de bør for-

holde seg i lys av dommen fra Søndre Østfold tingrett, som ikke er rettskraftig. Påstanden om at dette er en koordinert innsats for å svekke retten til økt stilling og overtidspålegg, kjenner vi oss ikke igjen i.

Gangsø legger til at KS er svært bekymret for konsekvensene av EU-dommene.

- Vår største bekymring knyttet til EU-dommene og potensielle konsekvenser i Norge, er at det vil kunne bli mer lønnsomt å jobbe deltid enn heltid. Det vil være svært uheldig i en tid hvor hele det norske arbeidslivet mangler folk.

BERIT ALMENDINGEN

berit@kommunal-rapport.no

trenger deltidsstillinger til tross for innsats for heltidskultur.

FOTO: AGNAR KAARBØ

Kommunehuset i Leirfjord.

FOTO: ALEEM AHMED

Vurderer rettslige skritt mot tidligere ledere i eget selskap

En revisjonsrapport har ført til at Leirfjord kommune vurderer rettslige skritt mot tidligere ledelse i et **KOMMUNALT AS**. Der var ordføreren styreleder.

– Jeg stiller meg uforstående til at det åpnes for politianmeldelse og rettslige skritt, men det har utviklet seg til å bli en sak med mye prestisje, sier ordfører Sten Rino Bonsaksen (Ap) i Leirfjord.

Vurdert av KS-advokat

I 2017 var Leirfjord en av de kommunene i landet med dårligst bredbåndstilbud. For å endre dette etablerte kommunen selskapet Leirfjord Bredband AS. Målet var å sikre bredbånd for alle kommunens drøyt 2.400 innbyggere.

Dette målet er fortsatt ikke nådd, og prosjektet har stoppet opp grunnet økonomiske utfordringer.

Revisjon Midt-Norge SA gjennomførte nylig en eierskapskontroll og forvaltningsrevisjon av kommunens bredbåndsselskap i perioden 2022 til 2024.

I rapporten rettes det kraftig kritikk mot det gamle styret i selskapet, der blant annet ordfører Sten Rino Bonsaksen (Ap) var styreleder fram til høsten 2023.

Rapporten avdekket mangelfull økonomistyring og flere mulige brudd på aksjeloven.

Kommunen har hentet inn KS-advokat Erna Larsen til å vurdere saken, og hun er enig med revisjonen om at styret i bredbåndsselskapet har brutt aksjeloven på flere punkter.

«Det mest alvorlige bruddet knytter seg til manglende forsvarelig økonomihåndtering, da det ble besluttet å inngi anbud og inngå kontrakt om bredbåndsutbygging uten å sikre at finansieringen var på plass», står det i en vurdering KS-advokaten har gjort for kommunen.

Ordfører Sten Rino Bonsaksen i Leirfjord kommune

FOTO: ANNE-KARI MYRVIK/LEIRFJORD KOMMUNE

Åpnet for politianmeldelse

I et saksframlegg til kommunestyret i slutten av februar ble deler av revisjonsrapporten behandlet. Her var et av kommunedirektørens forslag til vedtak å politianmelde det tidligere styret.

«Kommunen har plikt til å reagere ved mistanke om straffbare forhold og det kan være for lenge å vente til neste ordinære møte i april», skrev kommunedirektøren i sitt saksframlegg til kommunestyret.

Kommunestyret ønsket ikke å politianmelde det gamle styret i selskapet, men det ble rettet kraftig kritikk.

«Kommunestyret vil rette sterk kritikk mot tidligere styre for den situasjonen de har brakt selskapet i da det ble truffet beslutning om å inngi anbud og inngå kontrakt om bredbåndsutbygging uten at finansieringen var sikret i forkant», står det i kommunestyrets vedtak fra 24. februar.

– Stiller meg uforstående

Ordfører Sten Rino Bonsaksen ønsker ikke å uttale seg om detal-

jene i saken, men han kan ikke forstå grunnlaget for en eventuell politianmeldelse eller juridiske skritt mot det tidligere styret i bredbåndsselskapet.

– Jeg er erklært inhabil i saken og har nærmest fått munnskurv. Jeg ønsker ikke å komme med uttalelser som kan oppleves som en påvirkning av den politiske behandlingen av saken, sier Bonsaksen.

Lillian Sørensen ble valgt inn som eksternt styremedlem uten politiske bindinger i bredbåndsselskapet. Hun ønsker heller ikke å kommentere saken i vesentlig grad.

– Jeg har gjort en jobb for selskapet basert på den kompetansen jeg har, og basert på mandatet vi fikk fra eierne. Ut over det ønsker jeg ikke å kommentere saken nå, sier Sørensen.

Vises til svakheter

Kontrollutvalget har mottatt revisjonens rapport, og den har blitt lagt fram for utvalget. I saksapirene vises det til at det er flere alvorlige funn i rapporten, og det pekes blant annet på at styrets økonomiforvaltning har hatt store svakheter.

«Dette skyldes at selskapet gjennomfører store prosjekter uten noen systematisk rapportering fra prosjektene og uten å sikre forsvarlig finansiering før igangsettelse», står det i saksapirene til kontrollutvalget.

Hadde ikke midler

I saksapirene til kontrollutvalget vises det også til at revisor konkluderer også med at bredbåndsselskapet ikke har fulgt opp kontrakten om bredbånd-

utbyggingen.

Blant annet lå det inne en egenfinansiering av bredbåndsutbyggingen på 7,3 millioner kroner det ikke var dekning for.

«Dette var midler selskapet ikke hadde på det tidspunktet, men håpet ville ordne seg slik det hadde gjort tidligere», står det i saksdokumentene.

Vurderer rettslige skritt

I 2025 ble Leirfjord satt på Robek-lista, og kommunen har ikke hatt mulighet til å tilføre bredbåndsselskapet ønskelig kapital.

De økonomiske utfordringene til bredbåndsselskapet førte til stans i prosjektet, og det er fare for at Nkom-midler må betales tilbake hvis prosjektet ikke ferdigstilles innen midten av oktober i år.

Kontrollutvalget behandlet saken i forrige uke, og utvalget ønsket tilleggsundersøkelser fra revisjonen.

Deretter skal saken tilbake til kommunestyret i april.

I kommunestyrets behandling av saken i slutten av februar, åpnes det for å iverksette rettslige skritt når et salg av bredbåndsselskapet er avklart.

«Når prosessen rundt avhending av selskapet er avklart, bes kommunedirektøren om å komme tilbake til kommunestyret med en sak der det vurderes om det skal iverksettes juridiske skritt, herunder eksempelvis erstatningssøksmål», står det i kommunestyrets vedtak.

THOMAS FRIGÅRD
thomas@kommunal-rapport.no

ADMINISTRASJON

Ni vil bli Nav-sjef

Fire kvinner og fem menn har søkt stillingen som Nav-direktør etter at Hans Christian Holte gikk av i november.

Eve Vangsnes Bergli er konstituert som arbeids- og velferdsdirektør, men hun er ikke blant de navgitte på søkerlisten, melder Altinget.

Tre personer på listen er unntatt offentlighet. Blant de øvrige søkerne finnes blant annet nåværende direktør i Bufdir, Hege Nilssen.

I november gikk Hans Christian Holte av som Nav-sjef etter at det ble kjent at etaten har gitt feil informasjon til Arbeids- og inkluderingsdepartementet. (NTB)

ØKONOMI

Skroter planen om skatt for småkraftverk

Stortingsflertallet freder dagens nivå for skatt for småkraftverk. Det blir ikke noe av regjeringens plan om å senke terskelen for grunnrenteskatten slår inn.

Ap-regjeringen ønsket opprinnelig å senke terskelen for grunnrenteskatt for småkraftverk fra dagens nivå på 10 megawatt (MW) til 1,5 MW.

Torsdag vedtok et flertall i Stortinget, med Sp, Venstre, Høyre og Frp, at innslagspunktet for vannkraft ikke skal senkes.

Høyre mener at forslaget fra regjeringen om å senke nivået ville bety at i underkant av 800 nye kraftverk på mellom 9,9 og 1,5 megawatt ville måtte betale grunnrenteskatt.

– Skal vi få ned de høye strømprisene, trenger vi mer kraft, og småkraft kan gi mye ren energi relativt raskt. Det er viktig å skape forutsigbarhet slik at vi får realisert flere slike prosjekter, sier Høyres energipolitiske talsperson Aleksander Stokkebo. (NTB)

FOLKETALL

Innvandring til Norge tilbake på nivået fra 2019

Totalt var det 55.243 innvandringer til Norge i fjor, men med mange som dro fra landet også, var nettoinnvandringen 24.265. Det er litt lavere enn i 2019.

Det går fram av Statistisk sentralbyrå (SSB) sine seneste tall for innvandringen til og utvandringen fra Norge.

Nettoinnvandringen til Norge etter pandemien har vært høy, mye grunnet krigen i Ukraina. I fjor var fremdeles ukrainske statsborgere største nasjonale innvandringsgruppe til Norge, med 12.770, men det er langt lavere enn årene før.

Av de drøyt 55.200 som innvandret i fjor, var 48.000 utenlandske statsborgere.

I 2019 var det nær 44.600 utenlandske statsborgere som innvandret til Norge. (NTB)

Vår redaksjon får fram de viktige sakene for deg!

Vi i redaksjonen skriver om det som er viktig for deg som leser, og innholdet er like unikt for deg på mobilen som i avisa.

Foto: Rodrigo Freitas (NTB)

Innsigelser

Store nedbørsmengder utløste 30. juli 2019 et jordras, som gikk mellom husene i et boligfelt på Vassenden i tidligere Jølster kommune, som nå er en del av Sunnfjord. En mann omkom da bilen hans ble tatt av raset.

FOTO: AUDUN BRAASTAD / NTB

Omgitt av naturfarer – dynget ned i innsigelser

Flom, erosjon, kvikkleire, fjellskred, jordskred og snøskred. **NESTEN UANSETT** hvor det skal bygges i Sunnfjord, må naturfarene kartlegges og temmes.

- Det er trangt mellom fjellene. Men en plass må folk bo, fastslår enhetsleder for areal og byggesak Odd Harry Strømsli i Sunnfjord kommune overfor Kommunal Rapport.

På hans bord ligger for tiden sju planforslag, som ikke kan vedtas på grunn av uløste innsigelser fra Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE).

Både politikere og private aktører har ambisjoner for den nye kommunen, som fram til 2020 besto av Førde, Gaular, Jølster og Naustdal.

Men verken planene for Sande sentrum, to boligutbygginger, et sandtak, et nytt forretningsområde, gondolbane til Jostedal-breen eller næringsområde med datasenter kan realiseres slik de foreligger.

Årsaken er at faren for kvikkleireskred, flom, skred i bratt terreng eller andre naturfarer ikke er tilstrekkelig utredet og/eller ivaretatt.

Det mener i alle fall etaten, som skal påse at kommunene ivaretar sitt ansvar for å sikre trygg byggegrunn.

- Går glipp av arbeidsplasser

- NVE strammer mer og mer til. De stiller økende krav til utredninger og reguleringer. Det gjør det veldig vanskelig og kostnads-krevende for dem som vil bygge ut. Her i Vestland er det ekstra krevende, fordi vi har store utfordringer både med flom, ras og kvikkleire, sier Strømsli.

Ifølge ordfører Jenny Følling (Sp) stilles det i dag så strenge krav til reguleringsplaner, at bare store aktører kan få dem igjennom.

Hun mener kommunen går glipp av arbeidsplasser, fordi mindre aktører gir opp.

- Terskelen for å fremme innsigelse må heves. Det må det tas tak i nasjonalt, sier hun til Kommunal Rapport.

Stopper 140 planer i året

NVE fremmet innsigelse mot 845 planforslag i 287 kommuner i årene 2020-2025. I snitt dreier deg seg om rundt 140 planer per

Hvert tiende planforslag kommunene sender på høring, møter innsigelser fra NVE. - Vi mener vi stiller gode krav for å ivareta sikkerheten for naturfare, sier seksjonssjef Øyvind Leirset i NVE. FOTO: TERJE LIEN

NORGES VASSDRAGS- OG ENERGI-DIREKTORAT (NVE)

Nasjonal sektormyndighet med kompetanse til å fremme innsigelser om:

- ♦ fare for flom, erosjon og skred
 - ♦ allmenne interesser i vassdrag og grunnvann
 - ♦ anlegg for energiproduksjon og framføring av elektrisk kraft.
- Gir rutinemessig råd til kommunene ved oppstart av planprosesser og når planforslag er på høring.

ANTALL PLANER MØTT MED INNSIGELSER FRA NVE

Kommunene med flest innsigelser fra NVE i perioden 2020-2025

1. Bergen 14
2. Oslo 14
3. Bærum 13
4. Sunnfjord 12
5. Larvik 11
6. Melhus 11
7. Moss 11
8. Øyer 10
9. Kristiansand 9
10. Ringerike 9
11. Trondheim 9

år, som ikke kan vedtas før kommunen innfrir etatens krav.

Det framgår av en oversikt Kommunal Rapport har innhentet fra NVE. Den lister opp alle planforslag etaten har fremmet innsigelser mot i årene 2020-2025, og hvorfor.

Kommuner i Vestland, Innlandet og Trøndelag møter oftest protester fra denne etaten.

NVEs oversikt viser at:

- ♦ Av de 845 planene med innsigelser, er 130 kommuneplaner (inkludert kommunedelplaner) og 715 reguleringsplaner.

- ♦ Ved utgangen av 2025 hadde NVE trukket innsigelsene til 624 av de totalt 845 planene.

- ♦ Men for 221 av planene - 26 prosent - hadde kommunen og etaten ennå ikke blitt enige om en løsning.

- ♦ De fleste uløste innsigelsessakene er fra 2025. Men så mange som 93 saker - 42 prosent - har ligget uløst i mer enn to år.

Kvikkleire og flom

Kommunal Rapport har sammenholdt NVEs tall med Kostratall for hvor mange planforslag

For reguleringsplaner var andelen 8 prosent.

Over 80 prosent av NVEs innsigelser er begrunnet med at en eller flere naturfarer ikke er tilstrekkelig utredet og/eller ivaretatt i planen.

Oftest dreier det seg om kvikkleireskred (32 prosent), flom (27 prosent), skred i bratt terreng (18 prosent) eller erosjon (5 prosent).

De resterende innsigelsene er knyttet til vassdragsmiljø, vernet vassdrag og energianlegg.

Bekrefter tilstramming

Tre av fire kommuner har opplevd alvorlige naturfarehendelser de siste to årene, ifølge Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB). Klimaendringer øker faren for flom og skred.

Været kan ikke kommunene gjøre stort med. Men i all sin planlegging skal de «fremme samfunnssikkerhet ved å forebygge risiko for tap av liv, skade på helse, miljø og viktig infrastruktur, materielle verdier mv.»

Det står spikret i plan- og bygningsloven § 3-1 første ledd bokstav h.

NVE har blitt strengere de siste årene, bekrefter seksjonssjef Øyvind Leirset i NVE overfor Kommunal Rapport.

Han viser til et rundskriv fra Kommunal- og distriktsdepartementet fra 2018. Dette beskriver hvordan kommunene skal ivareta samfunnssikkerheten i plan- og byggesaksbehandlingen.

Her ble det presisert at naturfaren må avklares i plan. Det kan ikke vente til byggesak. Det har endret NVEs praksis.

- Siden 2022 har NVE prøvd å følge opp dette enhetlig, også for kommuneplaner, sier Leirset, som er seksjonssjef i skred- og vassdragsavdelingen i NVEs seksjon for arealplaner.

- Mange reagerer

Han har forståelse for at det er krevende å vurdere alle hensyn godt nok i kommuneplanene, der all framtidig arealbruk skal

- NVE strammer mer og mer til. De stiller økende krav til utredninger og reguleringer, sier enhetsleder for plan og byggesak Odd Harry Strømsli i Sunnfjord kommune. FOTO: EINAR LUNDSØR / FIRDA

kommunene har sendt på høring de samme årene.

Antall planer på høring er halvert siden 2015. Men antall innsigelser har ikke gått ned. Hvert tiende planforslag møter nå innsigelser fra NVE. Andelen er nær doblet siden 2015.

Det er særlig kommunenes overordnede planer - kommuneplaner og kommunedelplaner - som NVE finner feil og mangler i. I 2023 fremmet NVE innsigelser mot halvparten av alle slike planer. Året etter var andelen 32 prosent.

Innsigelser

– Terskelen for å fremme innsigelser må heves, mener ordfører Jenny Følling (Sp) i Sunnfjord. Her står hun foran en planlagt næringspark med datasenter, som NVE har fremmet innsigelser mot. FOTO: EINAR LUNDSØR / FIRDA

avklares.

- Kommuneplanens arealdel skal vise hvor det potensielt kan foreligge naturfarer, som må tas hensyn til. Dette gjelder ikke bare i framtidige reguleringsplaner. Det gjelder også ved direkte utbygging gjennom fortetting og ved spredt utbygging i landbruksområder, presiserer NVE-sjefen.
- NVE anbefaler gjerne kommunene å stille krav om reguleringsplan også ved fortetting i allerede utbygde områder.
- Men mange kommuner reagerer på det. Jeg kan forstå at de opplever at det er en målkonflikt mellom regelverket knyttet til naturfare og ønsket om fortetting.

– Glipper av og til

Leirset opplever at kommunenes kompetanse både om naturfarer og planlegging generelt, er «vel-dig varierende». Men han tror ingen tar lett på sitt ansvar for sikkerheten.

- Mitt inntrykk er at kommunene i stor grad tar hensyn både til innsigelsene og andre råd de får fra oss. De aller fleste av innsigelsene våre handler om naturfare. Men det er svært sjelden at slike saker ender i uenighet, som må avgjøres av departementet.
- Er de mange innsigelsene et resultat av slurv?
- Jeg opplever ikke at de slurver, selv om det glipper av og til. Kommunens ansatte har gjerne mange saker og stort tidspress.

Gondolbane i tynn tråd

Siden 2020 har NVE fremmet

innsigelser mot 12 planforslag fra Sunnfjord. Bare Oslo, Bergen og Bærum har fått «tommel ned» til flere planer enn denne Vestlandskommunen, ifølge NVEs oversikt.

For halvparten av de 12 planene har NVE og Sunnfjord kommune blitt enige om en løsning. Men seks av innsigelsesakene var fortsatt uløste ved utgangen av 2025. Og i januar i år fikk de nummer sju.

- Sunnfjord har mange planer. Det er en stor jobb å løse alt av innsigelser. Det tar tid og blir veldig dyrt, sier ordfører Følling.

Områdeplanen for Sande sentrum står i stampe på sjette året, på grunn av manglende risikovurdering for flom.

Planene om gondolbane opp til Jostedalsbreen henger i en tynn tråd etter kraftige protester fra flere hold. Fra NVEs side handler det om skredfare, flomskred og flodbølge, flom og erosjon.

I sakene som gjelder to boligutbygginger, et sandtak og et forretningsområde, har NVE krevd ytterligere utredninger eller tiltak for kvikkleire og/eller flom.

Kan bli skrinlagt

I januar mottok Sunnfjord kommune nok et negativt hørings-svar fra samme etat. Den gjelder kommunens egen plan for Sunnfjord næringspark Aust på Moskø.

Her ønsker politikerne å legge til rette for datasenter, biogassanlegg, ladestasjon for tungtransport og annen, plasskrevende næringsvirksomhet. Men

utredninger, som er oversendt NVE. Men Strømsli utelukker ikke at noen velger å skrinlegge sine planer, fordi de viser seg vanskelig å gjennomføre.

- Er kravene unøvendige strenge?
- Det skal jo være trygt. Det er det viktigste av alt. Men det blir store kostnader og vanskelig å få til utvikling i grendene. I tettbygde strøk der det foreligger en reguleringsplan og alle naturfarer er utredet, er det enklere.

Dyrt å «friskmelde» tomt

I Sunnfjord har NVE identifisert seks potensielt skredfarlige kvikkleiresoner og flere faresoner for skred i bratt terreng. De har også utarbeidet flomsonekart for de tre tettstedene Førde, Naustdal og Sande.

I tillegg har NVE utarbeidet aktsomhetskart der terreng og løsmasser indikerer at det kan foreligge naturfare. Både naturfarekartene og aktsomhetskartene ligger til grunn for kommunens planlegging.

- Når vi legger alle disse kartene oppå hverandre, finner vi noen «hull» uten kjent naturfare, sier Strømsli.

Men de fleste som vil bygge bolig i LNF-område må både søke dispensasjon og legge ved en naturfareutredning. Forslagsstiller må selv bekoste de geologiske undersøkelsene.

- Som oftest resulterer det i at planområdet friskmeldes for naturfare. Det er utfordrende både for kommunen og tiltakshaver og skaper misnøye og frustrasjon. Inntrykket er at aktsom-

hetskartene ofte omfatter større områder enn nødvendig, sier Strømsli.

Forsvarer dagens krav

Ordføreren understreker at de ikke vil gamble med sikkerheten.

- Vi bygger ikke i rasområder og bruker vår lokalkunnskap. Men kommunen har ikke råd til å utrede for naturfare selv. Det hadde hjulpet mye om NVE fikk penger til å utarbeide nøyaktige kart som viser hvor det er reell fare. Det vil også redusere antall innsigelser, mener Følling.

Ifølge NVEs seksjonssjef er også de opptatt av å forbedre aktsomhetskartene. Han påpeker at kommunene også kan søke om tilskudd fra NVE til å få utredet naturfaren.

De kan også selv registrere fjell i terrenget eller bruke data fra brønnboring til å friskmelde områder for kvikkleire, framholder Leirset, som forsvarer dagens krav.

- Vi mener kravene vi stiller er gode for å ivareta sikkerhet for naturfare, også kvikkleire. Det finnes også mye god veiledning, som kommunene kan benytte seg av.

INGVILD SAGMOEN
ingvild@kommunal-rapport.no
MARTE DANBOLT
marte@kommunal-rapport.no
ROBERT FAULI
robert@kommunal-rapport.no

Henlegger barnevernssak mot Øygarden kommune

Øygarden kommune ble i fjor anmeldt for **GROV UAKTSOM TJENESTEFEIL**. Nå har politiet valgt å henlegge saken.

- Vi har henlagt saken på bevisets stilling, forteller politiadvokat Kristina Munkejord til Vestnytt.

Statsforvalteren valgte å anmelde Øygarden kommune i februar i fjor. Bakgrunnen for anmeldelsen var at statsforvalteren mente at barnevernet ikke hadde gjort nødvendige tiltak for å verne barna til Tina Milena Solberg.

Solberg ble funnet drept i Øygarden januar 2024. Hennes tidligere samboer, Vahid Heydari Mohammadi, ble dømt til forvaring for drapet, i tillegg til mis-handling av deres to barn.

Politiet har nå gjennomgått alt av relevante dokumenter og avhørt statsforvalteren og har som nevnt valgt å henlegge

saken på bevisets stilling.

- Statsforvalteren har vist til enkelthendelser i oppfølgingen av barna der de mener at kommunen har brutt barnevernsloven. For at det skal være grunnlag for å straffe kommunen, er det imidlertid ikke nok at barnevernsloven er brutt, forklarer Munkejord.

For å bli dømt må det vises til et grovt brudd på kommunens plikt til å yte forsvarlige barnevernstjenester, og politiet mener det er rimelig tvil knyttet til om hendelsene kan betegnes som dette.

NTB

redaksjon@kommunal-rapport.no

James Stove Lorentzen H byråd for byutvikling Oslo tar ikke gjenvalg, og går derfor ut av byrådet. FOTO: MARTE DANBOLT

James Stove Lorentzen (H) går ut av Oslo-byrådet

Anita Leirvik North (H) blir ny byråd for **BYUTVIKLING**, mens bystyrerepresentant Mehmet Kaan Inan (H) blir ny byråd for kultur og næring.

- Jeg er glad for at Anita Leirvik North har takket ja til et nytt ansvarsområde og blir byråd for byutvikling, sier byrådsleder Eirik Lae Solberg i en pressemelding.

- Byutvikling er et svært viktig område for dette byrådet, og nå samler vi eiendomsforetakene i denne byrådsavdelingen. På denne måten forsterker vi byrådets innsats med å få ned kostnadene i byggeprosjekter, øke verdien av kommunens eiendomsportefølje og effektivisere eiendomsforvaltningen, sier han.

- Mehmet Kaan Inan har gjort en meget god jobb i Oslo bystyre, og jeg er glad for å få han med på laget i byråd, fortsetter byrådslederen.

- Han er godt kjent med fagområdet, og har vært talsperson for både kultur og idrett. Han er en tydelig stemme, spesielt for barn og unge i utsatte områder i byen vår, sier Lae Solberg.

James Stove Lorentzen har vært byråd for byutvikling siden byrådet tiltrådte høsten 2023.

Han kom inn i politikken i 2011 og har vært utvalgsleder i finans, helse og byutvikling før han ble byråd.

Han har gitt beskjed om at han ikke tar gjenvalg til bystyret i

2027, og derfor gjøres det endringer i god tid før kommunevalget.

- James har gjort en fantastisk innsats som byråd, sier Lae Solberg.

- Han har hatt stor gjen-nomslagskraft på fagfeltet, og jeg er imponert over hva han har fått til i sin periode.

Lae Solberg sier videre at Lorentzen har fått fart på Oslo og loset gjennom flere svært viktige saker for byen.

- Jeg vil takke han for det retnings- og temposkiftet som har skjedd i byutviklingspolitikken på hans vakt. Han har levert på det målet vi satte oss om å regulere minst 3.000 boliger i året da vi i fjor fikk regulert over 4.200 boliger, saksbehandlingstiden er på vei ned og nytt mål om tre års saksbehandlingstid er satt. Byrådet har innført ny leilighetsnorm som tillater bygging av flere mindre leiligheter i sentrum og om kort tid vil byrådet sende ut den nye kommuneplanens arealdel på høring, sier Lae Solberg.

TONE HOLMQUIST

tone@kommunal-rapport.no

I 2023 førte Siviltforsvaret tilsyn med 48 tilfluktsrom. I 2024 ble 117 rom kontrollert. I 2025 ble det gjennomført 155 tilsyn. FOTO: TERJE LIEN

8 av 20 distrikt førte ikke tilsyn med et eneste tilfluktsrom i fjor

Våre tilfluktsrom er **IKKE PRIORITERT** særlig høyt, sier Norges Forsvarsforening. Frp mener regjeringen svikter i å utbedre tilfluktsrommene.

- Det er fire år siden invasjonen av Ukraina. At vår egen regjering ikke er kommet lenger i å utbedre norske tilfluktsrom, står til total stryk, sier Stian Storbukås (Frp), som sitter i justiskomiteen på Stortinget, til Nynorsk pressekontor.

De 18.600 tilfluktsrommene i Norge ble bygget fra 1948 og fram til det ble byggestopp i 1998. Det er tidligere avdekket et stort etterslep på vedlikehold av rommene og at flere er i kritisk dårlig stand. Siviltforsvaret har ansvar for tilsyn i både offentlige og private tilfluktsrom.

Venter på ny forskrift

Før jul stilte Storbukås justisminister Astri Aas Hansen (Ap) spørsmål om hva regjeringen vil gjøre for å utbedre tilfluktsrommene så snart som mulig. Det svarte ikke Aas Hansen direkte på. Hun skrev derimot at regjeringen i 2026 vil starte kartlegging av eksisterende infrastruktur som kan brukes som nye tilfluktssteder for allmennheten.

Ifølge Aas Hansen blir det fortsatt jobbet med å ferdigstille høringsutkastet til ny forskrift om tilfluktsrom som vil gjeninnføre plikten til å bygge nye tilfluktsrom i utsatte områder.

Generalsekretær i Norges Forsvarsforening, Knut Helge Hamre, sier at han ikke tror tilfluktsrom blir spesielt høyt prioritert:

- Det går veldig tregt med forskriftsendringen. Tilsyn og eventuelle pålegg om oppgraderinger burde ha skutt fart. Utfordringen er at mange kommuner ikke har råd uten at staten trer til, og utbyggere klager og hevder at boligprisene vil stige dersom de må legge inn tilfluktsrom, sier

ANTALL TILSYN AV TILFLUKTSROM I 2025:

- ◆ Østfold, Troms, Nordland, Øst-Finnmark, Vest-Agder, Vestfold, Hordaland og Nord-Trøndelag: 0
- ◆ Sør-Trøndelag: 1
- ◆ Oppland og Vest-Finnmark: 2 hver
- ◆ Sogn og Fjordane: 4
- ◆ Midtre Hålogaland: 5
- ◆ Aust-Agder: 7
- ◆ Buskerud: 8
- ◆ Møre og Romsdal, Hedmark og Telemark: 10 hver
- ◆ Rogaland: 39
- ◆ Oslo og Akershus: 57

han til NPK.

12 av 20 distrikt sjekket

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) som styrer tilfluktsrommene gjennom Siviltforsvaret, kan ikke svare på hvor mange tilfluktsrom som er tilfredsstillende holdt ved like og er funksjonsdyktige i dag. De vet heller ikke hvor mange pålegg som er blitt gitt etter tilsyn.

I 2023 førte Siviltforsvaret tilsyn med 48 tilfluktsrom. I 2024 ble 117 rom kontrollert. I 2025 ble det gjennomført 155 tilsyn. Tilsyn er utført i 12 av de 20 sivilforsvarsdistriktene. Åtte distrikt gjennomførte ikke noen tilsyn.

Siviltforsvaret forklarer at årsaken til forskjellen i aktiviteten mellom distriktene, er at det kan oppstå situasjoner som gjør at forvaltningsoppgaver må utsettes. Mangel på personellressurser kan også være årsak.

- Distriktene har også ulikt antall tilfluktsrom, og det er der-

for naturlig at de fører tilsyn med et ulikt antall hvert år, skriver Mona Brygard, seksjonssjef i Siviltforsvaret.

Knut Helge Hamre i Forsvarsforeningen tror ressursituasjonen er en vesentlig del av forklaringen:

- Siviltforsvaret har mange steder ikke på langt nær en bemanning som gjør dem i stand til å bemanne og drifte tilfluktsrom alle steder eller over tid, sier han.

Skal intensiveres

Ifølge Siviltforsvarets egen nettside har de som ambisjon å gjennomføre 200 tilsyn i året. Men Brygard i Siviltforsvaret sier at dette ikke stemmer mer.

- I dag bruker vi ikke et konkret tall som mål for antallet tilsyn. Distriktene skal gjennomføre tilsyn ut fra risiko og vesentlighet. I tillegg gjennomfører vi befaringer og veiledning. I 2026 er forventningen at tilsynsaktiviteten skal intensiveres, sier hun.

Frps Storbukås mener det vil kreve ressurser som ennå ikke er på plass:

- Totalberedskapsmeldingen har mål om å styrke Siviltforsvaret fra 8.000 til 12.000 mann, men det lå ikke en eneste krone til dette i statsbudsjettet. Regjeringen bør virkelig få dette på plass i revidert nasjonalbudsjett.

Av 18.600 tilfluktsrom vi har i Norge, er rundt 18.000 private og knyttet til borettslag, skoler, institusjoner og næringsbygg. I tillegg er det 600 offentlige tilfluktsrom med plass til omkring 300.000 personer i byer og tettsteder.

NTB

redaksjon@kommunal-rapport.no

Kommuneportrettet

Har gradvis sakket akterut

Karmøy

Karmøy ligger i Rogaland fylke.

Innbyggere: 43.529
Ordfører: Leiv Arne Marhaug (H)
Kommunedirektør: Vibeke Vikse Johnsen
Robek: 0

Mye av tallgrunnlaget har vi hentet fra Kommunebarometeret for 2025. Mange av tallene i barometeret hentes fra Kostra-basen til SSB. Tallene oppdateres fortløpende, derfor kan kommunens plassering endre seg.

Karmøy har hatt en negativ utvikling i Kommunebarometeret de siste årene.

FOTO: ASTRID HAVN TRANØY, KARMØY KOMMUNE

For fem år siden lå Karmøy i toppsjiktet i Kommunebarometeret, men plutselig **SNUDDE** det.

TJENESTER

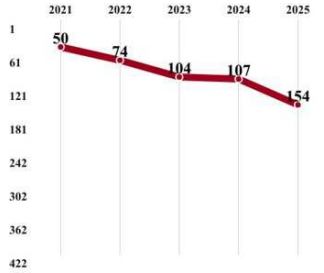
Karmøy ble rangert på en 154. plass i Kommunebarometeret for 2025, basert på statistikk for 2024. Plasseringen kan endre seg etter hvert som nye nøkkeltall blir publisert av våre datakilder.

SKOLE: Sektoren er en av de tyngste i Kommunebarometeret, og her lander Karmøy på 242. plass i fjorårets barometer. Grunnskolepoengene til 10. klasseelevene har blitt noe svakere de siste årene, andelen lærere som oppfyller kravene til undervisning i småskolen har gått tydelig ned de siste årene, og det samme gjelder andelen lærere med kompetanse til å undervise i kjernefagene norsk, engelsk og matematikk i 8.-10. trinn.

BARNEVERN: Dette er Karmøys desidert sterkeste sektor i Kommunebarometeret, og i fjor landet kommunen på en solid 43. plass for denne tjenesten. Kommunen gjennomfører flere undersøkelser innenfor tre måneder enn landsgjennomsnittet, andelen barn under omsorg med både tiltaksplan og omsorgsplan er vesentlig høyere enn de fleste andre kommuner, og Karmøy har gjennomført flere brukerundersøkelser enn de fleste andre kommuner i landet.

BARNEHAGE: I denne sektoren ble Karmøy rangert på 188. plass i fjor. Kommunen har

PLASSERING I KOMMUNEBAROMETERET

År	Rang
2021	50
2022	74
2023	104
2024	107
2025	154

flere barn per årsverk enn de fleste andre kommuner i landet, kommunen har færre minoritetsspråklige barn som går i barnehage enn gjennomsnittskommunen, og færre ansatte som er menn. Dette bidrar til å trekke kommunen ned i barnehagesektoren.

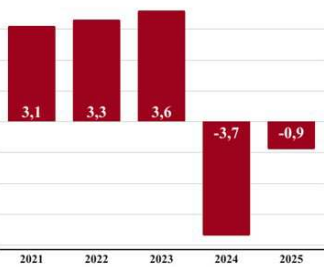
ÅPENHET: Kommunal Rapport lager Åpenhetsbarometeret sammen med Pressens offentlighetsutvalg for å teste åpenheten i norske kommuner. I 2023 ble Karmøy rangert som nummer 14 av 356 kommuner i denne undersøkelsen. Dette var 38 plasser bedre enn året før.

ØKONOMI

I denne sektoren landet Karmøy på 108. plass i fjorårets kommunebarometer.

DRIFTSRESULTAT: I gjennomsnitt leverte kommunene et korrigert netto driftsresultat på minus 1,34 prosent i 2024. Da har Kommunal Rapport korrigert for premieavvik, avsetninger til bundne fond og utbetaling fra Havbruksfondet. Karmøy noterte seg for et korrigert netto driftsresultat på - 0,9 prosent av

KORRIGERT NETTO DRIFTSRESULTAT

År	Prosent
2021	3,1
2022	3,3
2023	3,6
2024	-3,7
2025	-0,9

brutto inntekter. Dette var en solid forbedring fra året før, da det negative tallet var over 3,7 prosent.

DISPOSISJONSFOND: Kommunen hadde i fjor 13 prosent av brutto driftsinntekter stående på sitt disposisjonsfond, noe som er litt mer enn landsgjennomsnittet på 12,46 prosent. Men, Karmøy har de siste årene spist av dette fondet, noe som trolig henger sammen med

NÆRINGSLIV

KOMMUNE-NM: I NHOs Kommune-NM for 2025 blir Karmøy rangert på 37. plass. Kåringen har indikatorer fra næringsliv, arbeidsmarked, demografi, kompetanse og kommuneøkonomi. Kommunen gjør det best i sektoren for næringsliv med 18. plass. Svakest gjør kommunen det i sektoren for arbeidsmarked med 152. plass.

ARBEIDSLEDIGHET: Ifølge tall fra Nav var arbeidsledigheten i Karmøy på 1,7 prosent ved utgangen av februar 2026. Landsgjennomsnittet var på 2,2 prosent.

FRAMTIDA

FOLKETALL: Ved årets begynnelse hadde Karmøy 43.529 innbyggere. Ifølge prognosene til SSB skal folketallet stige noe til 43.560 i 2030. Men i 2046 skal folketallet bli redusert noe til 43.508.

KLIMA OG NATUR: Kommunen rangeres på 120. plass i denne sektoren i fjorårets Kommunebarometer. Kommunen har lavere energiforbruk per kvadratmeter i sine formålsbygg enn de fleste andre kommuner i landet, og andelen husholdningsavfall som er levert til gjenvinning og biogassproduksjon er en del høyere enn landsgjennomsnittet.

FORVENTET FOLKETALLSUTVIKLING

År	Folketal
2026	43 529
2030	43 560
2034	43 549
2038	43 575
2042	43 576
2046	43 508

KONKLUSJON

I 2021 var Karmøy en av de 50 beste kommunene i landet i Kommunebarometeret, men siden har pila pekt nedover. I flere viktige tjenester har utviklingen gått i feil retning, men i disse dager slippes nye tall for året 2025. Har kommunen tatt de riktige grepene, kan den negative trenden ha snudd.

THOMAS FRIGÅRD
thomas@kommunal-rapport.no

Leder

Staten må innfri bistandsplikten

Det skal ikke være nødvendig for en kommune å gå retts vei for at staten skal innfri bistandsplikten i barnevernet.

Det kommunale barnevernet er avhengig av et tett og godt samarbeid med staten, ved Bufetat. Ikke minst må kommunene vite at staten har institusjonsplasser ved behov. Plassene skal blant annet tilbys barn og unge med alvorlige atferdsvansker.

Det har ikke alltid vært tilfelle de siste årene. Staten har slitt med å innfri denne bistandsplikten. Det kan få dramatiske konsekvenser, noe Riksrevisjonen har påpekt.

I Drammen endte manglende

statlig bistand med at kommunen i et tilfelle måtte opprette et tilbud for egen regning etter at en institusjon ble stengt. Beskjeden fra Bufetat var at de ikke kunne skaffe nytt tilbud.

Kommunen tar nå saken til retten for å få igjen de 500.000 kronene det kostet å etablere et nytt tilbud.

Kommunedirektør Trude Andresen vil ha svar på hvilket ansvar staten har når Bufetat ikke klarer å levere?

- Skal de bare kunne rekke opp hendene, erkjenne brudd og si at de ikke kan gjøre noe med det, spør hun.

Hun gir uttrykk for en frustrasjon som mange kommunale ledere kjenner seg igjen i når hun sier at kommunene opple-

ver at staten er veldig på kommunene om å følge lovverket. - Vi får påpakning når vi ikke gjør det. Men det samme gjelder tydeligvis ikke for staten selv. Det får ingen konsekvenser, sier Andresen.

Det er uheldig at stat og kommune møtes i retten for å avklare spørsmål som i utgangspunktet bør og skal løses gjennom samarbeid.

Så skal det sies at en negativ trend i ferd med å snu. I fjor ble det registrert 54 brudd på bistandsplikten i barnevernet mot 151 brudd året før. Forklaringen er at institusjonskapasiteten er styrket, framgår det av en artikkel i Kommunal Rapport.

Dette er oppløftende. Samtidig skulle det bare mangle. En politisk ambisjon om å bygge ned private tilbud om plasser til en krevende gruppe brukere er ikke fulgt opp av en tilsvarende oppbygging på statlig hånd.

Drammen har tatt opp problemet med flere statlige aktører, men har likevel konkludert med at saken må inn i et rettslig spor.

Også Nordre Follo har stevnet staten for det kommunen mener er brudd på bistandsplikten. Staten avviste i utgangspunktet at kommunen hadde rett til å fremme saken, men kommunen fikk medhold både i tingrett og lagmannsretten.

Spørsmålet skal nå behandles i Høyesterett.

Det er uheldig at stat og kommune møtes i retten for å avklare spørsmål som i utgangspunktet bør og skal løses gjennom samarbeid. Likevel ser det ut til å være nødvendig.

Kommentar

Samkommunen bør få en renessanse

Forsøkene med samkommune ble avviklet i 2012. Nå kan den få sin renessanse som **ET ALTERNATIV** til kommunesammenslåinger.

Agnar Kaarbø
Politisk redaktør i Kommunal Rapport
agnar@kommunal-rapport.no

Mange snakket om kommunereform på Høyres landsmøte nylig. Det går likevel ingen sammenslåingsbølge over Kommune-Norge. Arbeiderpartiet, som styrer Kommunaldepartementet, mener kommuner gjerne må slå seg sammen - hvis de selv vil.

Derimot snakker kommunalminister Bjørnar Skjæran med entusiasme om interkommunalt samarbeid. Entusiasmen er så stor at Skjæran i årets kommuneproposisjon trolig kommer med konkrete forslag. Et handler om kommunale oppgavefellesskap. Et annet om at kommuner kan få beskjed om å inngå samarbeid.

Det ble varslet i fjorårets proposisjon. Her ble det nevnt mulighet for å kunne delegerer myndighet slik at oppgavefellesskapene kan fatte enkeltvedtak.

Dette lyder byråkratisk, men betyr at samarbeidsmodellen kan brukes til langsiktig samarbeid om flere oppgaver og tjenester.

Fire kommuner i Indre Namdal satte i fjor i gang forsøk med dette i form av felles legetjeneste. Kommunene fikk unntak fra dagens lover for å ha myndighet til å fatte enkeltvedtak.

Tjenesten omfatter sykehjem, boform for heldøgns omsorg og pleie, helsestasjon og skolehelsetjeneste. Kommunene mener oppgavefellesskap er bedre enn vertskommunemodellen. Det gir større eierforhold til samarbeidet.

Forsøket skal foregå i fire år før det evalueres, men Skjæran karakteriserte nylig dette som gjennom-siktig, demokratisk og åpent i Podkast uten portefølje.

Mange kommuner er allerede avhengig av interkommunalt arbeid og kjøp av tjenester for å innfri kravene til en generalistkommune. Det slo for eksempel generalistkommuneutvalget fast i sin utredning. Der ble mer og bedre interkommunalt samarbeid anbefalt.

Samtidig vil også større kommuner kunne ha nytte av forsterkede samarbeid. For eksempel innen

helse, sosialpolitikk og beredskap. Dette er de områdene som kommunekonsulent Geir Vinsand trekker fram som egnet for modellen.

Kommunalministeren bør hente fram samkommune-modellen.

Men hvorfor stoppe ved oppgavefellesskap med delegert myndighet? Kommunalministeren bør vurdere å hente fram samkommune-modellen som ble lagt vekk under Solberg-regjeringens kommunereform.

I en FoU-rapport som KS fikk laget i fjor, anbefales dette. Modellen beskrives som vel egnet for sektorovergripende individrettede tjenester. I større grad enn andre samarbeidsformer sikrer den rettssikkerhet, politisk styring og kontroll.

En samkommune styres av et kommunestyre med minst tre representanter og vararepresentanter fra hver deltakerkommune, valgt av og fra kommunestyrene. Samkommunestyret velger så ordfører og varaordfører.

De to samkommunene som har vært i sving, hørte hjemme i daværende Nord-Trøndelag. Innherred samkommune, 2004 til 2017, besto av Levanger og Verdal.

Samarbeidet omfattet næringsutvikling, skatteoppkrever, landbruk

og miljøforvaltning, plan- og bygg, oppmåling, helse- og rehabilitering, barn og familie, servicekontor og arkiv.

Midtre Namdal samkommune, 2008 til 2019, besto av Namsos, Namdalseid, Fosnes, Overhalla og Flatanger. De samarbeidet om utviklingskontor, skatteoppkrever, kommuneoverlege, legevaktjeneste, IT, barnevern, Nav og miljø- og landbrukskontor.

Rapportskriverne mener samkommunen passer små og mellomstore kommuner og for bredere og sektorovergripende samarbeid som inkluderer myndighetsutøvelse.

Ikke bare det. Modellen kan hjelpe til med å bote på det Kommunaldepartementet mener kommunene ofte sliter med; nemlig mange og fragmenterte interkommunale samarbeid som i sum skaper styringsutfordringer.

Så vil noen hevde at mer interkommunalt samarbeid bare er en utsettelse av en nødvendig strukturbatt. Kanskje det, men i dagens politiske virkelighet trengs flere og bedre samarbeid.

KRONIKK & DEBATT

Årets
kronikør

Troy Broderstad,
førsteamanuensis ved
UiT Norges arktiske
universitet

Ståle Kalkvik,
leder av Foreldre-
utvalget for grunn-
skolen (FUG)

**Tore Opdal
Hansen (H),**
fylkesordfører
i Buskerud

Nadja Sahbegovic,
byarkitekt
i Trondheim

**Håkon Solbu
Trætteberg,**
forsker ved Institutt
for samfunnsforsk-
ning (ISF)

Bjørn Gudbjørgrud,
kommunedirektør
i Lillestrøm og
styreleder i Norsk
Kommunedirektør-
forum

Liv Guri Velle,
forsker Norsk
institutt for bio-
økonomi (NIBIO)

Signy Irene Vabo,
professor ved
Universitetet
i Oslo. Medlem
av kommune-
kommisjonen

Når det kommunale selvsty

Jeg er en sterk tilhenger av rammestyrte kommuner med omfattende oppgaver. Men noen områder peker seg ut for **OMPLASSERING** i forvaltningen.

bjorn.gudbjorgsrud@lillestrom.kommune.no

Noen ganger kommer det kommunale selvstyret til kort, fordi det ikke er i stand til å bidra til å løse viktige nasjonale behov. To områder peker seg ut som kandidater til forvaltningsomplussing.

Jeg la nylig fram forslag til ny arealdel i kommuneplanen. Blant mange store og små endringer, lå også en anbefaling om å legge ut på høring et forslag om å avsette arealer til utvikling av vindkraft.

Det møtte den politiske veggen, og ble skrotet, før det ble aktuelt å innhente ytterligere innspill eller kunnskap av noen som helst art.

Formelt sett helt greit, og godt

innenfor rammene av det lokale, politiske handlingsrommet med dagens spilleregler. Reelt sett, kanskje litt mer problematisk.

Vindkraft, og i og for seg også solkraft, er så kontroversielt lokalt at noen form for rasjonell meningsutveksling og diskusjon er vanskelig, for ikke å si umulig, å oppnå.

Aksjonsdemokratiet overtar, leserbrevspaltene og sosiale medier renner over av beskyldninger og negative karakteristikk, gjerne ned på personnivå. Folk melder seg midlertidig og i hopetall inn i enkelte partier for å stemme forslaget ned på medlemsmøtet.

Det er mulig at dette kan karakteriseres som en demokratisk prosess, men særlig opplyst eller kunnskapsbasert kan den knapt kalles.

Norge er på vei mot et solid kraftunderskudd, og næringslivet står i kø for tilførsel av kraft. Viktig verdiskaping og arbeidsplasser blir satt på vent.

I Akershus har alle kommunene,

med unntak av én, allerede et betydelig underskudd på kraft. Fylket bruker nesten 8 terawattimer (TWh) mer kraft enn det som produseres.

Det foreligger både ambisiøse planer om klimareduksjoner i samtlige kommuner, og klare forventninger i befolkningen om at strømprisene ikke skal øke.

Samtidig virker det helt umulig å enes om løsninger lokalt som faktisk kan bidra til økt kraftproduksjon som monner litt på kort og mellomlang sikt.

Med det ansvaret kommunene er tildelt på området, hjelper det ikke å rope på staten. Spørsmålet er om vi ikke bare må erkjenne at her kommer det kommunale selvstyret til kort, og at det statlige nivået er rett adressat for oppgaven?

Med dagens museskritt i retning av økt energiproduksjon er det vanskelig å se hvordan nåværende oppgavefordeling skal bringe oss mot målene når det gjelder klima-

omstilling og kraftproduksjon. Basert på hvor mye ny kraftproduksjon som fikk konsesjon i fjor, 0,27 TWh, når vi ambisjonen om 40 TWh økt kraftproduksjon om 149 år, og ikke om fire år, som er det faktiske målet.

Et annet område som det brenner et lokaldemokratisk blått lys for, er modellen for bosetting av flyktninger.

I Norge er bosettingsmodellen basert på kommunal frivillighet når det gjelder mottak av flyktninger. I Danmark bestemmer staten hvor flyktningene skal bosettes, mens svenskene i stor grad har basert seg på selvbosetting.

Fram til nå, mener jeg det er grunnlag for å hevde at den norske modellen har fungert best og den svenske dårligst. Nå er jeg ikke like sikker lenger. Om ikke modellen står for fall, så knaker den i alle fall godt i sammenføyningene.

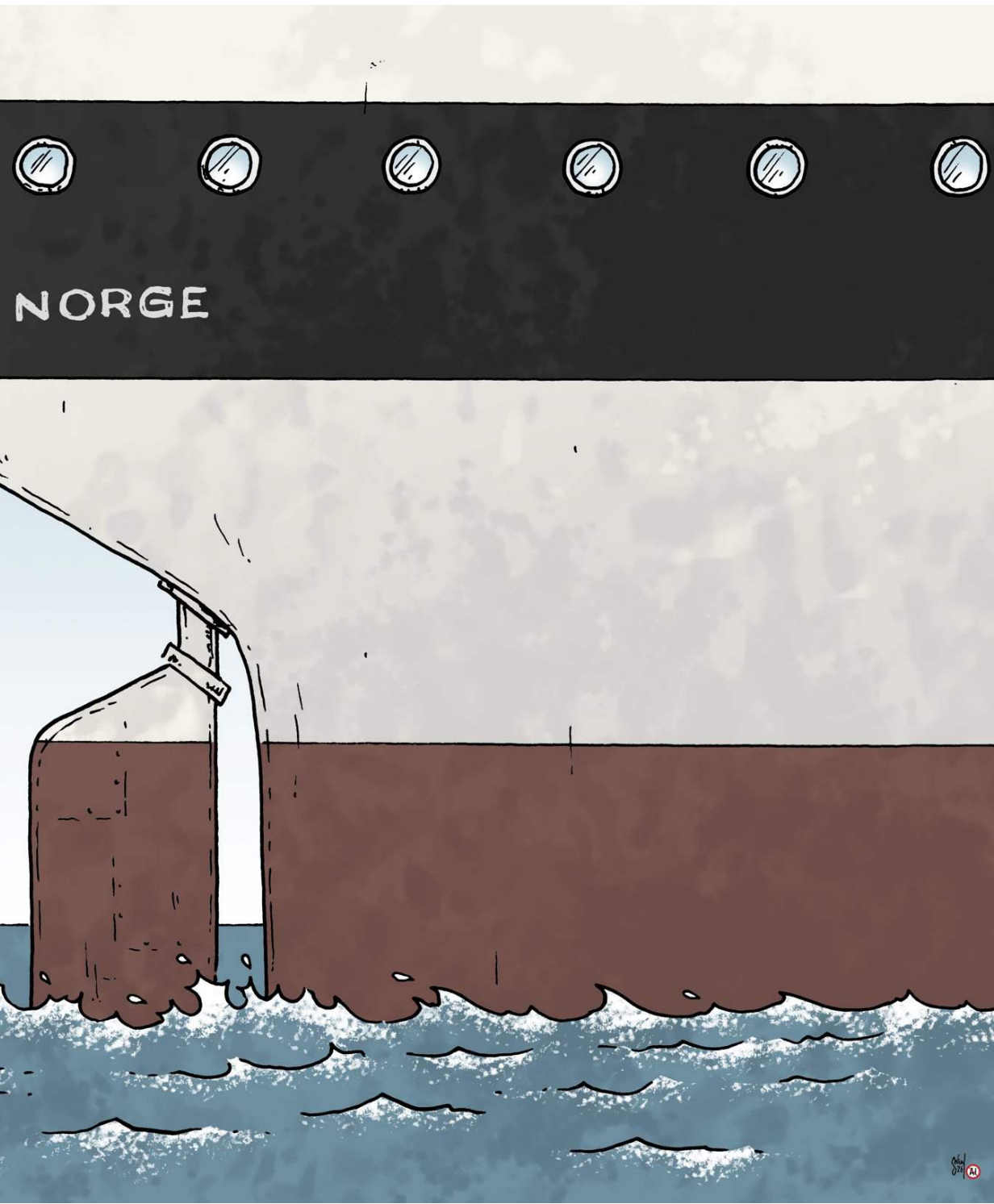
Vår bosettingsmodell er i utgangspunktet basert på frivillig-

Innlegg sendes til debatt@kommunal-rapport.no. Legg ved portrettbilde.

Innleggene kan bli publisert både i ukeavisa og på kommunal-rapport.no/debatt
Lengde på innlegg er maks 700 ord

Les flere meninger
på kommunal-rapport.no/debatt

ret kommer til kort

ILLUSTRASJON: SVEN TVEIT

het for kommunene, men det anmodes, som det heter, om bosetting i kommunene ut ifra et omfattende sett av kriterier som arbeidsmuligheter, kommunal kompetanse, kapasitet og en oppegående og oppdatert integreringsrigg.

Flere store bosettingskommuner i sentrale strøk sier nå nei til å bosette flyktninger. De ser seg ikke i stand til å ta imot en eneste én. Integreringsutfordringene har etter deres vurdering blitt for store, familiegjenforeningen for høy og sekundærbosettingen for omfattende.

Sett fra et lokalt ståsted kan dette kanskje være rasjonelt. Problemet er bare at det vil føre til sammenbrudd for frivillighetsmodellen der som utviklingen fortsetter, og vi må over på en dansk løsning der staten bestemmer hvor mange flyktninger som skal bosettes i hvilke kommuner.

På kort sikt er dette løsbart ved at distriktskommunene bosetter flere flyktninger, som de er åpne for

Et kommunalt selvstyre uten vilje til å finne løsninger på nasjonale utfordringer, er etter et nokså trist skue.

fordi det gir tilgang på deres største knapphetsgode - innbyggere og innbyggertilskudd.

På litt sikt er ikke dette bærekraftig fordi flyktningene ikke kommer til å bli boende der. Det kan vi nok tvinge dem til i femårsperioden som integreringstilskuddet varer. Men etter det er det vanskelig å se at vi kan ha et regelverk basert på en slags segregering av befolkningen ut ifra rettigheter til innenlandsk flytting.

Når selv ikke en av Norges aller rikeste kommuner, Bykle, ser seg i stand til å ta imot 5 - fem - flyktninger i 2026, da er det fare på ferde.

Jeg tror rett og slett ikke på at dette handler om mangel på kapasitet. Det må handle om mangel på vilje. Og et kommunalt selvstyre uten vilje til å finne løsninger på nasjonale utfordringer, er etter mine begreper et nokså trist skue.

” Kommunal politikk berører oss alle, så Kommunal Rapport burde i teorien være interessant lesestoff for de fleste.

Hvorfor kan ikke Kommunal Rapport være en gratisavis?

Kommunal Rapport dekker kommunepolitikk som berører de fleste, så hvorfor er leserkretsen så smal?

Kommunal Rapport har et opplag rundt 5.000. Det utgjør ca. 6 promille av alle kommunalt ansatte. Kanskje noen låner pålogging, så kanskje er det noen flere som har tilgang. Avisen er veldig god den, men opplaget er ikke mye å skryte av, for å si det mildt.

Økonomisk teori tilsier at det er et samfunnsøkonomisk tap når marginalkostnaden er lik 0 (eks. en digital avis) - og vi velger å utestenge noen som ville ha nytte av å lese avisen.

Kostnaden til Kommunal Rapport ligger rundt 30 millioner kroner og annonseinntekten utgjør om lag 10-15 prosent. Netto kostnad utgjør da skarve 28 kroner per kommunalt ansatt i landet for ett år.

Alternativt kunne avisens kostnader fordeles på antall ansatte i alle kommuner, eller på innbyggertall.

Har en kommune eksempelvis 5.000 ansatte, kunne de alternativt ha betalt 28 kr x 5.000 ansatte = 140.000 kr som sin andel av totalkostnaden, og så kunne alle ansatte, eller alle innbyggerne i hele kommunen få lese avisen gratis.

Det hadde virkelig vært et hyggelig bidrag til demokratisering. Et årsabonnement koster til sammenligning 5.150 kr.

Skulle alle ansatte i samme kommune få et abonnement, som de vel hadde fortjent, ville dette ha blitt veldig dyrt: 5.150 kr x 5.000 = 25,7 millioner

kroner - og bare denne kommunen ville da dekke alle kostnadene til avisen.

Kommunal politikk berører oss alle, så Kommunal Rapport burde i teorien være interessant lesestoff for de fleste. Men svært få har tilgang.

Kommunene betaler allerede mye for å være medlem av KS, men nettavisen som utgis av KS-eide Kommunal Rapport AS må kommunene likevel betale ekstra for.

Alle voksne betaler sin kommuneskatt, men heller ikke her gis det ved dørene.

Avisens målgrupper skal være «politikere og ledere i kommunal og fylkeskommunal sektor, inkludert kommunale bedrifter over hele landet, samt relevant opinion».

Dette må da være en åpenbar elitistisk tilnærming som strider imot alt vi har lært om et lokaldemokratisk sinnelag. Så hvorfor kan ikke avisen være en gratisavis?

Her bør det være stort rom for «radikal innovasjon», som er et yndet begrep innen kommunal endringsledelse, og som skal beskrive evnen til å tenke nytt.

Carsten Neraal
siviløkonom

DEBATT

Når statlig byråkrati bremser næringsutvikling

Kommunen er sendt inn i et administrativt **HAMSTERHJUL**, der nye planer må utarbeides uten klare holdepunkter, mens gamle klager kan brukes på nytt.

Søndre Østfold står i en alvorlig samfunnsutfordring. I regionen står én av fire innbyggere mellom 20 og 66 år utenfor arbeidslivet, den høyeste andelen i landet.

Lokale og regionale myndigheter har i mange år arbeidet målrettet for å snu utviklingen. Ett av de viktigste grepene er å skape nye arbeidsplasser. Etableringen av det regionale næringsområdet Viken Park er planlagt nettopp for å gi nye, varige arbeidsplasser og grønn industri i en region med dokumentert behov for begge deler.

Etter å ha deltatt i planprosessen siden 2018, valgte Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus i 2025 å stanse prosjektet rett før spaden skulle settes i jorda.

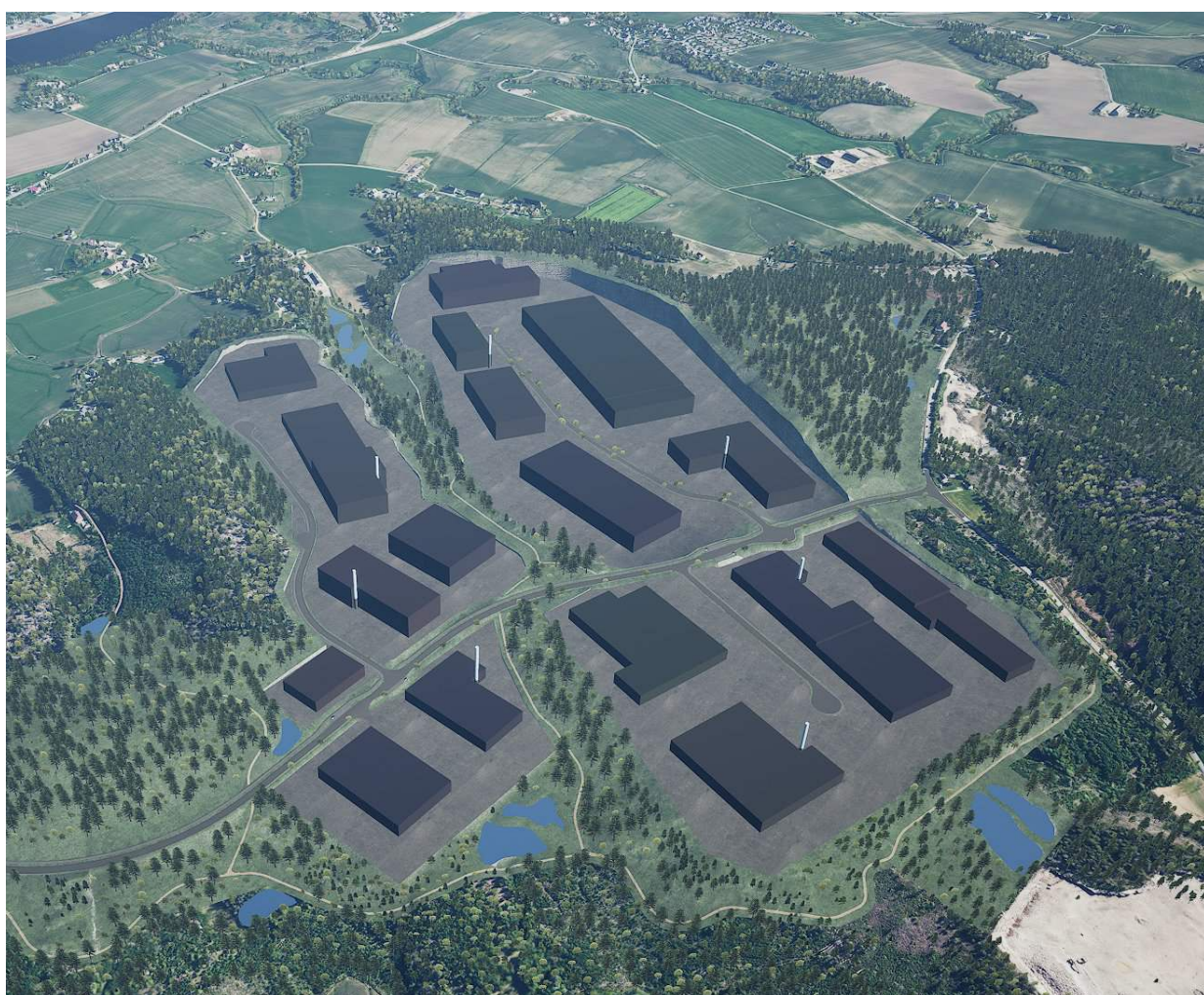
Styringsdokumentene for statsforvalterne er i dag i stor grad preget av mål om vern, miljø og beskyttelse. Mål knyttet til verdiskaping, industri, energi og økonomisk bærekraft er svakt formulert, eller helt fraværende.

Begrepet «næring» brukes i hovedsak om jordbruk, skogbruk og rein drift, mens industri og annen arealkrevende verdiskaping i liten grad omtales.

I praksis betyr dette at Statsforvalteren utøver sterk styring av kommunale vedtak, uten samtidig å være forpliktet på nasjonale og regionale mål om flere arbeidsplasser, grønn omstilling og økt verdiskaping.

Ifølge NHO rapporterer bedrifter også om manglende forutsigbarhet og lange og kostbare prosesser. Resultatet er at Statsforvalteren oppleves som et betydelig hinder for investeringer og etableringer.

Behandlingen av Viken Park er et ferskt eksempel. Etter sju års planarbeid opphevet Statsforvalteren

Behandlingen av Viken Park er et ferskt eksempel på at Statsforvalteren oppleves som et betydelig hinder for investeringer og etableringer, skriver Arne Sekkelsten.

ILLUSTRASJON: GG GRUPPEN

kommunens vedtak, med begrunnelse om at alternative lokaliseringer ikke var tilstrekkelig vurdert.

Det oppsiktsvekkende er at Statsforvalteren har deltatt gjennom hele prosessen uten å påpeke dette som en mangel. Kommunen fikk tvert imot en berettiget forventning om at utredningskravet var oppfylt.

I et høringssvar uttalte Statsforvalteren blant annet: «Vi har i vår vurdering lagt vekt på at planforslaget legger til rette for viktig næringsvirksomhet i regionen, og at næringsområdet på Tofteberg er et alternativ til tidligere planlagte næringsarealer på dyrka jord ved Moum og Årum.»

Området var identifisert

Ikke bare gis det avslag på tynt grunnlag, men kommunen nektes også veiledning.

som egnet allerede i 2015, og faglige vurderinger har pekt på området som det mest egnede alternativet, med gode forutsetninger for infrastruktur, grunnforhold og miljøhensyn.

Viken Park skulle også erstatte andre planlagte næringsarealer, blant annet av hensyn til jordvern. En av bedriftene som skulle etablere seg, Østfold Avfallssortering, kartla alternative tomter uten å finne andre reelt egnede lokaliseringer.

Til tross for dette ble planen opphevet. Dette med den begrunnelse at kommunen må konsekvensutrede andre alternative områder. Med andre ord en ren skrivebordsøvelse der en skal bruke uante ressurser på å utrede andre teoretiske områder som mulig erstatning for det området en rent faktisk søker å regulere.

Dersom dette skal være praksis, vil det skape en uholdbar praksis for Kommune-Norge der en må belage seg på å bruke unø-

dige ressurser både økonomisk og tidsmessig.

I påvente av avklaring i departementet vil kommunen gjenoppta planarbeidet med sikte på å ferdigstille planen. For å sikre en korrekt og effektiv prosess ba kommunen denne gangen Statsforvalteren om råd om innretningen av alternativvurderingen, og samtidig om at de resterende seks klagen ble behandlet.

I sin tilbakemelding skriver Statsforvalteren at de ikke ønsker «å på forhånd gi innspill om hvilket innhold vi mener reguleringsplanen må ha for å være gyldig».

Videre at «det heller ikke vil være riktig for oss å avgjøre på forhånd om konkrete klageansøker i

en sak vil føre frem».

Dette er dypt problematisk. Ikke bare gis det avslag på tynt grunnlag, men kommunen nektes også veiledning.

Kommunen er sendt inn i et administrativt hamsterhjul, der nye planer må utarbeides uten klare holdepunkter, mens gamle klager kan brukes på nytt. Det gis ikke veiledning, og resultatet er mer byråkrati, høyere kostnader og stadig nye omkamper.

Statsforvalteren har en viktig rolle som klageinstans og som ivaretager av nasjonale interesser. Men når kontrollrollen ikke kombineres med reell veiledning, eller når tidsbruk og ressurser ikke tillegges vekt, svikter systemet.

Regningen havner hos kommunene – og til syvende og sist hos innbyggerne. Dette i form dyrere planer, tapte arbeidsplasser, forsinket grønn omstilling og svekket regional utviklingskraft.

Regjeringen må ta et tydelig ansvar for klarere nasjonale føringer som også omfatter næringsutvikling, industri og energi. Vi trenger en planpraksis der Statsforvalteren forpliktet til reell veiledning, større forutsigbarhet og rimelig saksbehandlings-tid.

Det oppleves som at Statsforvalteren har blitt et slags fjerde forvaltningsnivå uten hensyn til arbeid, verdiskaping og grønn omstilling.

Regjeringen bør umiddelbart ta grep for å sikre at Kommune-Norge ikke skal drukne i byråkrati, og heller settes i stand til å ha en konkurransekraft som er sammenlignbar med våre naboland.

Arne Sekkelsten (H)
ordfører i Fredrikstad

Innlegg sendes til debatt@kommunal-rapport.no. Legg ved portrettbilde.

Innleggene kan bli publisert både i ukeavisa og på kommunal-rapport.no/debatt
Lengde på innlegg er maks 700 ord

**Les flere meninger
på kommunal-rapport.no/debatt**

Praktisk læring krever tid, rom, utstyr og voksne. Når budsjettene krymper, er det disse aktivitetene som forsvinner først, skriver Lene Bakkedal.

ILLUSTRASJONSFOTO: OLAV OLSEN / AFTENPOSTEN

Lærere kan ikke trylle fram praktisk læring

Når rammebetingelsene svikter, blir praktisk skole **ET LUKSUSGODE**.

Det snakkes mye om satsing på praktisk læring, livsmestring og varierte undervisningsformer. Politikerne sier lærerne skal lage en mer praktisk skole, mer tilpasset opplæring og sørge for å ha nok tid til hver elev.

Men samtidig ser vi en utvikling som peker i motsatt retning: Kommunene kutter i skolebudsjettene, og rammebetingelsene for lærere og elever blir stadig trangere.

Regjeringen har riktig- nok økt rammeoverføringene til kommunene de siste årene, i form av frie midler. Det er bra og helt nødvendig. Men frie midler er nettopp det: Frie.

Når kommunene samtidig møter kraftig kostnadsvekst i renter, energi, lønn og helse- og omsorgstjenester, blir resultatet at økningen i praksis spises opp før den når klasserommet. Det er ikke vond vilje - det er økonomisk realitet.

Konsekvensen er likevel den samme: Skolene får mindre handlingsrom. Mange kommuner kutter i stillinger, vikarbruk, spesialundervisning, SFO og praktiske læringsarenaer.

Det er ikke fordi de ikke ønsker å satse på barn og unge, men fordi budsjettene ikke strekker til. Når økonomien strammes inn, rammes de store sektorene først - og skole er en av de største.

For oss i Skolenes landsforbund som jobber med praktisk skole, blir dette ekstra tydelig. Praktisk læring krever tid, rom, utstyr og voksne. Det krever at lærere har kapasitet til å planlegge, gjennomføre og følge opp. Det krever at skolen har råd til

materialer, verksteder, kjøkken, teknologi og trygge rammer.

Når budsjettene krymper, er det nettopp disse aktivitetene som forsvinner først. Ikke fordi de er uviktige, men fordi de er ressurskrevende.

Det er et paradoks at vi snakker varmt om å gi elevene mer praktisk og variert undervisning, samtidig som vi kutter i forutsetningene som gjør det mulig.

Vi kan ikke forvente at lærere skal trylle fram praktisk læring uten tid, utstyr eller bemanning. Vi kan ikke forvente at elever skal få utforske, skape og lære gjennom erfaring når skolen knapt har råd til å holde hjulene i gang.

Hvis vi virkelig mener alvor med praktisk skole, må rammebetingelsene følge etter. Det betyr at staten må sikre at økte overføringer faktisk gir økt handlingsrom i skolen, ikke bare dekker inn kommunale underskudd.

Det betyr at kommunene må prioritere barn og unge, også når økonomien er stram. Og det betyr at vi som samfunn må erkjenne at kvalitet koster.

Praktisk skole er ikke et luksusgode. Det er en forutsetning for læring, mestring og framtidens kompetanse. Da må vi også behandle det som det.

Lene Bakkedal
lærer og forbundssekretær i Skolenes landsforbund

Organisering er vår tids svar på bønn

Det finnes en grunnleggende tro i offentlig sektor: Hvis vi bare organiserer oss riktig, vil problemene

LØSE SEG.

Når økonomien er presset og rekrutteringen svikter, svarer vi ofte med det samme: omorganisering. Vi justerer strukturen i håp om at resultatene følger.

Organisering er enklere å vedta enn kapasitet. Kapasitet koster. Struktur kan vedtas.

Interkommunale samarbeid lanseres med liturgisk gjentakelse av ord som robusthet, effektivisering og fagmiljø.

Når små kommuner sliter med rekruttering, samler vi funksjoner.

Når kompetansen er sårbar, etablerer vi større enheter. Når økonomistyringen er krevende, sentraliserer vi den.

Det er rasjonelt og ryddig. Det ser handlekraftig ut. Det kan tegnes. Og noen ganger virker det.

Når samarbeid faktisk gir konsentrasjon av kompetanse, tydeligere ansvar og bedre tilgang på folk, kan strukturelle grep være både nødvendige og riktige. For små kommuner er interkommunale løsninger ofte en forutsetning for å oppfylle lovpålagte oppgaver.

Dette er ikke et argument mot samarbeid. Mange slike løsninger styrker kvalitet og fagmiljø. Men struktur alene erstatter ikke varig kapasitet.

Problemet oppstår når selve organisasjonsvalget blir svaret før spørsmålet er stilt: Mangler vi struktur, eller mangler vi folk, tid og handlingsrom?

Ta økonomi. En kommune legger økonomifunksjonen til en verts-kommune. Fagmiljøet blir større, men ansvaret spenner fortsatt over kommuner med ulik kultur, ulik ledelse og forskjellig politisk klima.

Rammene endres. Ressursgrunnlaget gjør det ikke nødvendigvis.

Er utfordringen for få ansatte og høyt arbeidspress, forsvinner den ikke ved å flytte funksjo-

Når små kommuner sliter med rekruttering, samler vi funksjoner. Når kompetansen er sårbar, etablerer vi større enheter, skriver kommunedirektør Charles Petterson i Nesseby. Her ser vi kommunesenteret Varangerbotn. FOTO: TERJE LIEN

nen. Problemet bytter adresse. Arbeidsmengden følger med.

I beste fall gir samlingen faglig støtte og mindre sårbarhet ved fravær.

I verste fall skaper den større avstand til lokale behov og et mer sammenhengende ansvarsbilde, uten at noen faktisk får mer tid.

Den samme logikken finner vi i beredskapen. Felles planverk utvikles, og regionale funksjoner etableres. Det fremstår mer robust på papiret. Men også her kan styringsformen bli tydeligere uten at kapasiteten øker.

Hvis én person fortsatt sitter med tre roller for tre kommuner og ikke kjenner lokale nettverk før krisen, forsvinner ikke sårbarheten ved nye styringslinjer. Den fordeles. Den består.

Strukturer kan forbedre oversikt. De kan ikke erstatte lokal tilstedeværelse, relasjoner og øvd praksis.

Dette handler ikke om onde intensjoner, men om hva systemet belønner.

Nye strukturer gir synlig

aktivitet. De produserer prosesser og milepæler som kan rapporteres. Kapasitet merkes først når den mangler.

Konsulenter leverer rammeverk som lover robusthet. Organisasjonskart tegnes. Hvert evangelium får sitt kompendium.

Administrative ledere kan tre fram som forkynnere av det interkommunale budskapet. Med PowerPoint som prekestol, formidles løftet om robusthet og kvalitet.

Politikere kan vise handlekraft. Prosesser igangsettes. Mandater formuleres. Ingen gjør noe galt. Alle handler rasjonelt innenfor systemets logikk.

Utfordringen oppstår når summen av disse valgene skaper et system som er bedre til å dokumentere aktivitet enn til å bygge varig kapasitet.

Nye modeller kan selges og vedtas. Kapasitetsbygging gir regninger, og regninger krever prioriteringer.

Når staten finansierer beredskapsstillinger gjennom interkommunale ord-

ninger, sendes et tydelig signal: Ressurser følger samarbeid. Offisielt handler det om styrket beredskap. I praksis blir samarbeidsformen ofte en forutsetning for midlene.

Slik blir organiseringen både virkemiddel og mål. Samarbeidet styrkes. Spørsmålet er om beredskapen styrkes tilsvarende. Det koster mindre enn å ansette flere og fremstår ofte mer handlekraftig.

Totalforsvarskommisjonen illustrerer spenningen mellom struktur og kapasitet. Den anbefalte beredskapsrådgivere i alle kommuner å styrke lokal kapasitet. Oppfølgingen gikk i mer strukturell retning. I stedet fikk vi en statlig beredskapshub i Kirkenes og pålegg om kommunale beredskapsråd.

Begge deler kan ha verdi. Forskjellen er at det ene bygger kapasitet i hverdagen, det andre primært organiserer den.

Når omorganisering fremstilles som universal-løsning, flyttes oppmerksomheten fra kapasitet til struktur. Vi begynner å tro at riktig styringsform kan kompensere for begrensede ressurser. Noen ganger kan det fungere.

Altfor ofte gir det en følelse av fremdrift uten at kapasiteten øker. Vi kjøper oss tid og skyver spørsmålet om reell kapasitet inn i neste struktur.

Kanskje burde vi snakke mer åpent om hvor mye kapasitet vi faktisk trenger, hva det koster å bygge den, og hvilke ambisjoner vi da må justere.

Organisering er et verktøy, ikke et trosdogme. Uten kapasitet blir selv den beste modellen ryddig dokumentert, men sårbar når den prøves i praksis.

Charles Petterson
kommunedirektør i Unjárga gielda / Nesseby kommune

Utgitt av KS ved heleiet selskap Kommunal Rapport A/S
Godkjent opplag: 5.000
Godkjent av Fagpressens opplagskontroll

Abonnementspris pr år: 5.800 (nettavis, papiravis/e-avis og e-avisarkiv)
Trykk: Polaris Trykk
Retur: Mediaconnect AS
Postboks 265 Økern, 0510 Oslo

Vaktsjef ukeavis:
Terje Lien

Tips sendes til
redaksjon@kommunal-rapport.no
Tlf: 24 13 64 50

Kommunal Rapport arbeider etter Vær Varsom-plakatens etiske normer. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, bes kontakte oss. Klager i presseetiske spørsmål behandles av PFU.

PRESSENS
FAGLIGE UTVALG

Sjefred./adm.dir. Britt Sofie Hestvik bsh@kommunal-rapport.no 951 45 480	Nyhetsredaktør Tone Sidsel Sanden tones@kommunal-rapport.no 975 81 312	Politisk redaktør Agnar Kaarbø agnar@kommunal-rapport.no 974 82 408	Debattredaktør Ragnhild Sved ragnhild@kommunal-rapport.no 932 87 840	Utviklingsredaktør Espen Andersen espen@kommunal-rapport.no 911 58 223	Markedsdirektør Fred Scharffenberg fred@kommunal-rapport.no 920 10 705	Salgssjef Eivind Sydtzkow eivind@kommunal-rapport.no 913 00 045	Produktsjef Hanna Boyson hanna@kommunal-rapport.no 416 71 206	Redaksjonell utvikler Robert Fauli robert@kommunal-rapport.no 974 08 212
Journalist Jakob Blom jakob@kommunal-rapport.no 414 33 367	Journalist Tone Holmquist tone@kommunal-rapport.no 930 20 261	Journalist Marte Danbolt marte@kommunal-rapport.no 416 58 639	Journalist Berit Almendingen berit@kommunal-rapport.no 480 33 259	Journalist Hanne Wien hanne@kommunal-rapport.no 995 15 493	Journalist Ingvild Sagmoen ingvild@kommunal-rapport.no 454 45 774	Journalist Terje Lien terje@kommunal-rapport.no 902 86 413	Journalist Elin Svendsen elin@kommunal-rapport.no 917 34 715	Journalist Thomas Frigård thomas@kommunal-rapport.no 415 42 956

Skole

Ekspertforslag: Dette bør norske elever lære

Ekspertgrupper har **FORESLÅTT**
INNHOOLDSLISTER med referanser over kjente verk norske elever bør kjenne til.

- I en tid preget av økende polarisering trenger vi noe som binder oss sammen. Når barn og unge lærer om vår felles kulturarv, historie, tradisjoner og referanser på tvers av generasjoner, styrker det fellesskapet og motstandskraften vår, sier kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun (Ap) i en pressemelding.

Det er laget ulike innholdslistene for de ulike trinnene. I barneskolen er det en lang rekke kjente barnesanger, deriblant Alf Prøysens «Julekveldsvisa».

For ungdomsskolen trekkes blant annet «Lett å være rebel» av Karpe fram, mens ungdommene også bør kjenne til musikk til Dimmu Borgir.

Innholdslistene er nå lagt ut for innspill, og kunnskapsministeren oppfordrer hele Norges befolkning til å ta del i diskusjonen om hva som bør være med i de ulike listene. Fristen er satt til 17. april.

For 1. og 2.-trinn listes opp sanger som «Blåmann, Blåmann bukken min», «Bjørnen sover» og «Dovregubbens hall» av Edvard Grieg. For 3. og 4.-trinn er sanger som «Langt å gå» av Klovner i kamp og «Mamma Mia» av Abba, mens for den eldste delen av elevene på barneskolen

listes opp sanger som «Sommerfuggel i vinterland» av Halvdan Sivertsen og «Imagine» av John Lennon. Også fotballsangen «Alt for Norge», som er skrevet av Ivar Dyrhaug og Torstein Flakne, bør bli pensum for elevene, mener gruppen.

Blant de ulike trinnene på barneskolen listes det også opp en rekke kjente eventyr og litteratur. Asbjørnsen og Moe's «Askeladden som kappåt med trollet», Thorbjørn Egners «Folk og røvere i Kardemomme by», samt populære barnelitteratur-forfattere som Lisa Aisato, Maria Parr og Bjørn Sortland.

For ungdomsskolen vises det til den ikoniske «Reodors ballade» fra «Flåkløya Grand Prix», mens sanger som «Riv i hjertet» av Sondre Justad, «Lys og varme» av Åge Aleksandersen og «Zombie» av Cranberries også trekkes fram. På samisk vises det til «Alla Hearra» av Mari Boine og joiken «Golle Máze».

Når det gjelder samfunnsfag, listes det opp en rekke hendelser de mener ungdommene bør kjenne til blant annet får 22. juli et eget avsnitt.

NTB

redaksjon@kommunal-rapport.no

«Lys og varme» av Åge Aleksandersen er blant det som trekkes fram som ungdomsskoleelever bør ha kunnskap om.

FOTO: JAN LANGHAUG / NTB

ANNONSE

Har du noe på hjertet?

Send ditt innlegg til debatt@kommunal-rapport.no

Legg også ved et portrettfoto av deg selv. Innlegg skal som hovedregel være undertegnet med fullt navn. Opplys om hvorvidt innlegget er sendt til andre medier. Maks lengde er 700 ord eller 4.100 tegn.